

115070

Dokumentasjon II hvori bl.a. Ap.s propaganda-svindel våren 1940 om at 2% før-
krigssinnstiltet NS-oppgjør, bok 5. kolonne som måtte uskadeliggjøres avsløres=

I våre massemedia er det ennu TABU å kommentere Ap.s kollektive arrestorere a
14.4.40 til KOK om straks å arrestere alle gamle NS-medl. Hvorfor? Fordi derme
avsløres hvordan denne falske utpeking av "den indre fiende" fikk tragiske fo
ger for disse og deres familier som ennu rammes av dette falsum. Men nu frykte
pressen at ungdommens krav på objektiv historie-revisjon kan kompromitere den

Det l, tegn på en forsiktig omvurdering av passive NS-medl.s rolle under krig
er det i 1980 som i 1945 Morgenbladet som gir: dens anmelder Bjørn Sk.. spør i
sin omtale av krigsfilmen "Belønningen" bl.a. om "det nu finnes noen råd til å
bøte på all urett som ble begått under det s.k. rettsoppgjør?" Dette ble ensi-
dig rettet mot NS-medl. og av de 52800 ls. dømt var ca. 46000 NS-medl. derav hel
26000 kun passive. Bj. Sk. henviser til radiodebatten 21.11.80 om filmen hvorund
"unge stusset over at NS-medl. ble ls. dømt mens brakkebaroner gikk fri?" Og han
reagerer mot at det er uttaltes ønske om at flere burde vært straffet: "det er
å snu saken helt på hodet, tiden er forlengst inne for å glatte over kløfter i
oppgjøret skapte." Han mener at det er meningsløst at lille Norge ls. dømtes o
50000 hvorav 38 dreptes, og at mange bør betenke dette. Tragedier var ofte for
sakert av at folk oppførte seg som PØBEL mot de som var NS-medl. Men hør så dett

"I filmen brukes ofte SKJELSDORDENE nazi, nazist og NAZI-DJEVLER mot brakkebaroner
men normalt er disse uttrykk forbeholdt de som var NS-medl. deres barn og slekt
ningen."!!! Men er da Bj. Sk. klar over at han med denne hets bidrar til å opp-
rettholde diskrimineringen? Og at denne strider mot FN's resp. charter-regler?

I forteller at på hans hjemsted "var omtrent alle som deltok i hjemmefronten
også tyskerarbeidere." Dette dobbeltspill ble siden godtatt fordi disse tilhør
te ikke Ap.s politiske fiende, dvs. de kunne ikke belastet kollektivt med etter
8.4.40 opprettholdt-inngått NS-medlemskap. Men det er vel ennu ikke ansett som
god tone å erkjenne at NS-oppgjøret var helt politisk? BS sier at hans brakke-
baron var ikke NS-medlem så ingen kalte ham "nazi-djævel" og at denne motar-
beidet en liten gutts forsøk på pengeinnsamling til en utstøtt lærinne: etter
27 års lærerinnsats! Hennes situasjon ble forværret derved at hennes tidl. kol-
leger anga henne til døpt som "lærerværelsets onde ånd". Tyskerarbeideren var
nemlig forblitt en mektig mann: banksjef osv. og var interessert i STATUS QUO.

Selv jurister har etter lesning av NOTOPPGJØRET reflektert over hvorfor ingen
av disse NS-veteraner jeg skrev om fikk godkjent sine patriotiske dobbeltspill
De innser at når 93000 siktede erklærer sin uskyld i Landsvik så er det vanske-
lig uten studium av bævis å se hver som talte sannt? Og de finner det typisk
disse som IKKE utsattes for boykott under okkup. siden også ble rammet av exil-
regimets paroler, dvs fra mai 1945 Så lenge de var nyttige opprettholdtes for-

ndelsen diskret men så fikk de spark bak også av de hjulpede som garderte
seg slik. Så selv advikater innser nu at disse patrioter som forble på Uriahpost
de deltar ikke i noen forsøkt "forsoning" på isfrontens premisser: alle har
først å angrep på at de beholdt NS-forb. uansett hvor begrunnet det var så skal
VI (tyskerarbeidere, flyktninger, jøssing-dobbeltspillere osv.) overveie om vi
al ta dem til nåde. Husk prof. K. skrev etter lesning av domsprem. over prof. H.
at aldri har jeg hørt om et slikt misforhold mellom nasjonal holdning og lsdom.
Men kun NATIONEN vovet å påtale dette - skal ingen andre dagsaviser støtte opp

BS finner det interessant at slike manuskript skrives av nordmenn født etter
krigen? Jå det heter så at de "står friere" fordi de opplevet ikke selv krig og
okkup. men er det ikke nettop slik erfaring som gir innsikt? Det utgis f. t. en
serie med spekulative krigsbøker av typen "Black camelot", "Time of Reckoning",
o.l. fra de siste år men mange av disse skrives av prof. j. journalister som vet at
slikt ennu er 'godt stoff' - mens norske dokumentær-beretninger fra noen av de
kollektivt sosialt utstøtte forblir TABU - fordi hundrevis av hjulpede ennu er
redd for å avsløres som parolebrytere. Men nu som Volliers 1940-bok av ifhør
utgis på norsk kan "andre" hensyn komme til å komplisere forsøket på fortsatt
opprettholde Ap.s propaganda-svindel om førkrigssinnmeldte NS-medl. som den indre
fiende fra 9.4.40 = som bilag følger hermed den engelske originaltekst som er
korrekt oversatt idet forutsettes at alle foretrekker selv å lese denne, derav
fremgår klart myten, legenden, påfunnet om at 2% gamle NS-medl. forrådte Norge er
Ap.s forsøkte alibi som også avsløres i ritm. N.s bok om "de 5 første dage" hvor
det påvises hvorfor Ap. grep til denne løgn som ennu rammer alle som fra 1933-4
var NS-medl. unansett om de så brøt eller pga. tvangssituasjonen fra 9,4,40 forble
i partiet. Selvsagt forties disse sidens betydning i avisenes "anmeldelser". adv

Bilag til Dok. II : fra Colliers bok "1940 - verden i fald" 2. kapitel 17.2.-
25.4.40 "The position of small nations is clarified" fra side 55-64 =

Utdrag: "strange reports on 9.4.40 of german troops marching to danish frontier
66 year old H. Stauning rejected suggestions to mobilize the army as a hostile
act.. That day danish reporter Seidenfaden flew from Copenhagen to Oslo: he wanted
to witness british mining for norwegian waters but saw great german war-
ships in Kattegat + many other crafts. By pure chance S. saw a scoop - yet such
was the mental climate of 1940 that he failed to recognize it. His first instinct
was to rationalize the scene: the german navy reacted swiftly to british defiant
pronouncements - that he witnessed an invasion of Norway never occurred to him.

So instead of phoning home S. hastened to the Press Gallery of the Storting to
hear -he imagined- Koht protest against GB. But the debate dragged on so long
that it was too late to cable for "Politikkens" morning edition 9.4.40 But at
4 that morning his colleague Gudme called from Copenhagen: german troops had
crossed the danish border. Soon it was known that king Christian X, aware that
his army was in no shape to fight ordered an immediate ceasefire... In Palace
Hotel the german commandant general Kaupisch, who had checked in as a tourist,
changed into uniform. The king received the german chief of staff general Himmler
and told him: "you germans have done the incredible again"

In Oslo the germans had achieved a surprise as total. Their defense min. L. told
the PM that "it was too late to mine the fjords," mine can't be laid in darkness.
Soon german min. dr. B. arrived and delivered an ultimatum. Reports came to the
cabinet that germans had entered Bergen at 2 a.m. 9.4.40 from freighters, then
they went ashore in Kr. sund, Trodheim and Narvik. "At length the cabinet decided
on mobilization though incredibly no one among them thought of using the
radio! Towards dawn 9.4.40 mob. notices were sent out by post! But on one point
the cabinet agreement was unanimous: neither they nor the king, his court & 150
members of parliament must fall into german hands. When the president of the
Storting Hambro told the chief of police of their transfer to Hamar the man re-
plied sceptically: "Surely you have the date wrong, mr. president, this is not the
1. but the 9th of april." At the iron-ore port Narvik 700 miles up the coast
from Oslo the socialist mayor B. at 4.45 9.4.40 had an answer to the question:
Could anything ever happen in such a sleepy little town? Then he was awakened
by bombardment. He ran to the town center, where he stopped stupefied. He saw
huge swastikas flapping over the City Hall etc. Within an hour members of the
city council gathered: the news readers told them that 'Eidsvold' and 'Norge' were sunk.

Neutral norwegians were still groping in the dark. By dawn B. & Co. were summoned
to Grand Hotel to meet commanding general Dietl: businesslike D. clarified
the position: "We have come as friends to protest you against any further brit-
ish breaches of your neutrality. Norway is now occupied peacefully, meanwhile
civil administration must continue as usual." Ca. 1500 civilians evacuated N-k
by boats to near islands. The germans fixed the currency rate to 1,60 kr. to 1 m.
Liquor stores were closed, ration cards had to be printed. B. arrived home late.

On this same eventful day 9.4.40 at 7,32 p.m. a legend was born: a tall man in
company of 3 henchmen bluffed his way into Oslo radio station and told norwe-
gians: "The Norwegian government has withdrawn and a national council has assumed power
with Q. (the speaker) as its head. In this way Q. passed into history as one of
dr. Goebbels greatest propaganda triumphs. Emboldened as he did the myth of the
column Q. unwittingly helped to spread the clever innuendo that the germans had
previously recruited a large army of secret agents, the patriotic traitors in
every country they took over. The truth was more prosaic. Q. was ineffectual
dreamer patterned on the lines of Ibsen's Peer Gynt. Once min. of defence and
founder of the ultra-right Nasjonal Samling party he had been for years in
the political wilderness - never at any votes polling more than 30000 votes.
But even so he saw himself as a political messiah, believing that bolshevism
would only be quelled by Germany. To be sure, in dec. 39 Q. had had 2 meetings with

Hitler in Berlin an encounter stage-managed by admiral Raeder, who was exploit-
ing the chances of a coup from within. What are the chances, Hitler asked them
but Q. had thought they were few, he had barely 80000 supporters? Despite sub-
sequent legend there is little evidence that Q. had any coup in mind: although
a NS congress had assembled in Oslo days earlier Q. had dispersed the party-
caucus on its final day (i.e. without any such hints) The sudden arrival of the
germans had surprised Q. as much as anyone - general v. Falkenhorst had received
no instructions to seek Q.'s cooperation. It was not treachery but the total pas-
sivity of the departed government that abetted his take over in the vacuum.

Q. filled it. The result was as vexed a chapter of misunderstandings as any in norwegian history: When the germans arrived, Q. complained, they did not even pay their respects? The reason was simple: few of them even knew he existed. In his extempore broadcast Q. had named an 8-man cabinet - but most of them were NOT party members and had never met Q. Thus on 12.4.40 a stinging rebuke for Q. came in a phonecall from V. Ribbentrop: Germany could not recognize his pretensions v. R. raged since amb. dr. B. was still trying to find the king an reach a settlement with him. As Q. listened to R.s savage lashing his secr. HK saw his face turn ashen. But now as so often Hitler complicated the situation: overruling R.s objections that Q. had little value and that the king was a constit. monarch Hitler insisted that Germany must stand by Q. So Q. as 'de facto PM' sent an emissary capt. I. to persuade the king to return to the capital. He suggested that an arrangement could be reached similar to that of Denmark where the kings brother continued to rule. When the king refused v. R. again went to work on Hitler: he urged that Q. far from winning friends for Germany made matters worse for the occupation forces by his presence. Hitler then reluctantly yielded to R.s persuasion. So on the 15.4.40 Q. was forced to resign, none who he had summoned to form his cabinet had answered his call. (some of these were old NS-members) And on 21.4.40 a german Reichskommissar took over. 4 months later Hitlers further int. cession put Q. back into politics despite R.s opposition, supported by RK & general v. F. Q. refused to serve in the commisar-rule as NS-leader, he merely exercised indirect influence on the 8 party-members of the 13-persons-strong cabinet. Even so his ultimate fate would be to take the blame for every error..

Unwittingly though Q. served Germany better than he knew: in the time that followed his name symbolized treachery from within and was to cast a pall of fear and suspicion all over Europe. - It was on 19.4.40 that The Times -pondering over Q.s name had an alliterative field-day: "Visually the name Q. has the supreme merit of beginning with a Q. which has long seemed to the british mind to be a crooked, uncertain and disreputable letter..." By 10.4.40 the greatest mi-

gration in modern norwegian history was under way.: the southern half of Norway came quietly alive with moving men, young men only armed with sheath-knives trekking across Oslo Nordmarka Park and slipping northwards into forrests. Few of them had ever fired a gun, but all of them were intent to fight a desperate delaying action.. Even the 'regulars' like men of the Alta-batallion who rallied to CinC general Ruge were fishermen and crofterd who went into battle wearing skiing outfits made from old tablecloths.. - A lot of youngsters like EH living in Asker was typical: hearing that mob. days was only 11.4.40 and mob. point Hønefoss he and a friend hiked there but no soldiers were to be seen?

Other youngsters told them they had to wait as the army was not yet ready to take on recruits... Soon new rumours were current: the nearest military HG was Helegelandsmoen and recruits should report there. So EH hiked on finally to hit on barracks where soldiers were pulling out. A passing officer was too busy to talk but what did EH want? When he explained he was told to find a uniform in the depot. So he became an infantryman. His unit, by then 250 strong, moved out in trucks and buses steadily northwards. H. thought he belonged to the 6. regiment but nobody knew for certain. They slept in barns and sheds and farm women cooked for them. By day H. studied for the 1. time the mysteries of a KG service rifle. 2 days later H. & Co. got their first taste of action: a long column of german buses was stalked by the tree-trunk barrier the norwegians had erected and as the german descended his unit opened fire. The surprise-attack from the mountain pass was complete: within minutes 4 buses were blazing, dead and wounded lay in heaps, WHITE FLAGS of truce were waved in vain, H. & Co. fired on these too, until 200 germans lay silent in the snow. (side 65)

Det er jo forståelig at isfrontens presse ikke gjengir slike "vikingers" form for krigsførsel, men det er jo beklagelig at Penguins Books Ltd sprer dette i hele den engshtalenden verden. Slike mord unnskyldes med at tyskerne gjorde det samme men samtidig viser det eks. at 40 års ensidig klaging over tysk brutalitet i krig i motsetning til all andres humane krigsføring tildels er malplasert. - I et av de siste avsnitt av papitlet heter det: "a norwegian who had covered the withdrawal of the 146. brigade from Steinkjer commented: It looks as if the British are going to fight the last norwegian.. Colliers bok som er på 352 sider er basert på hans studier 36 land hvor han samlet materiale" He gives a brilliant reconstruction of 1940 from the war in Finland in 1939 to the invasion of Norway. The book should be made compulsory reading for everyone under the age of 40" - wrote SG of Evening News. Slike nordmenn vil nok innse at de som var NS-medl. 1933-40 ikke ble 5. ko

Hermed følger et kort utdrag av en av de under V 1.2 på side 21 nevnte avtaler av 16.mai 1944 - inntatt i Norway civil administration handbook, som førtes av exilregjeringen med de allierte. Denne avtalen som foruten England og USA og ble tiltrådt av Sovjet gikk ut på å uskadeliggjøre politiske motstandere når seiren var vunnet. Her gjengis utdrag på engelsk av denne som viser at den var mildere enn den prov. exilansordningen av 15.12.44 som Solem i 1945 behövde 106 sider for å kommentere:

"The authority of SCAPE (supreme commander of the allied expeditionary forces) is based on the usage and customs of international law and on agreements concluded on May 16.1944 in Moscow by the allied governments i.e. on that same day even Soviets representatives joined in an a pledge to execute this substantial agreement which contains rules of general denazification of ex-german occupied countries in Europe - thus =

a. removal from office and IF NECESSARY the arrests of all persons who WILFULLY collaborated the the enemy or who DELIBERATELY acted in a manner hostile to the allied cause.-

b.the dissolution of all nazi inspired organisations and all the laws which discriminate on the basis of race, colour, crude and political nazi-opinions imposed upon the norwegians by the germans.

c.the arrests and internements of the leaders of the parties and of the organisations referred to in the subpacts and of all persons whose detention is considered necessary in the interest of the allied cause and for the maintenacne of order.

d.arrests of all known enemy-agents and EXTREME enemy collaborators occupying official positions in german occupied countries. Further discovery and neutralisation of all undesirables...

Som man ser er disse regler mildere enn de som anvendtes i Norge fra 8. mai 1945 hvor man fortolket disse slik at det ville gavne "the allied cause" at tusenvis av småborgere som tilhørte arbeiderklassens klassefiende ble fengslet, vanæret og økonomisk ruinert. Slik oppnåddes det å svekke borgerklassen på en avgjørende måte i 1945 som bidro til at det 1. Stortinget til ca.60% dominertes av sosialister: Ap.fikk for 1.gang alene flertall med 76 av 150 mandat og dertil kom de 11 kommunistiske mandat dvs. tils. 87 Stortingsrepr, så dominansen var total.

Og hvordan definertes så den allierte SAK -et begrep som gjentas i oven-siterte tekst? Jo det taltes jo i all krigs-propaganda dengang om at demokrasiet måtte gjenvinnes og vest-allierte politikere har jo hitil indignert forsikret at de da ikke ante at Sovjet hadde egne särmål -när de nu konfronteres med neutrale lands samlighet.Og hvorfor het det så i denne handbook of norwegians affairs av 22.7.44 "TOP SECRET MUST NOT BE PUBLISHED"? I USA sa riksadvokat Tom Clark ifölge "Time" for 15.12.47 som reaksjon at kollektiv straff pga medlemskap i politiske partier er helt ukjent for amerikansk rett. Men da Stortinget möttes 27.1.48 hyklet H-repr. Wright at denne avtalen ikke hadde bunnet exilregjeringen til å gjennomføre NS-oppgjøret efter sovjetiske direktiv?"Den sto fritt deri".

Nurnberg-domstolen fastslo at NSDAP ikke var blitt en kriminell organisasjon og at fölgelig det blotte medlemskap der ikke kunne straffes! En gang i fremtiden vil nok unge norske forskere vite hvorfor exilregimets regler av 15.12.44 gikk meget lenger enn selv Sovjets direktiv? Her er det närliggende å gjengi Terje Wolds konfrontasjon med Molotov i Moskva i1944 M.kritisererte hans brutale bdhandling av Hamsun hvortil Wold svarte:"Don't be soft mr.M.-det er forresten ikke sikkert at vi kommer til å nedlegge påstand om dödstraff for Hamsun!"W.må ha röbet at "vi skal knekke H.

Det ikke särlig kristelig "Vårt Land" skrev 28.10.46"det er almen indignasjon over frinenelsene i Nurnberg mens selv den minste norske Qö-tilhenger får flere års straff..." Hvilken norsk avis tör i hvilket år ta opp spørsmålet om årsaken til dette misforhold? Likeså burde vår presse snart innse at folket nu er interessert i å få vite årsaken til at div. dokument ang.NS-oppgjøret fortsatt skal hemmedigholdes.Husk at prof. W. Keillhau alt i mai 1951 i Aftenposten skrev at det i exilregjeringen var enighet om "å gjøre medlemskap i NS straffbart" Les mer om det i adv.W.s bok sider 78-84 hvor betydning av Höyesteretts 7-4 dissens i prøvesaken kom

Da kopifirmaet i l.forsendelse av "Motoppgjørets" Callup 17-19.11.80 unnløt å inkludere den i innledning adviserte V.del omfattende PM og resp. spørreskjema og svar følger disse sider hermed - Dog kun i dette bilagsbrev gis en supplerende omtale av en uhyre interessant bok som av visse grunner forties i Norge tross det nu er 10 år siden den utkom i Sverige:

"I mitt lands tjeneste" minner fra den finske statsminister Edwin Linkomies statsministertid 1943-44 I innledning forklarer dosest Krister Wahlbäck bl.a. hvordan våbenstillstands-avtalen 19.9.44 efter vinter-revansjkrig 1939-40 og 1941-44 bestemte at Finland skulle bestraffe sine egne "krigsforbrytere" Ingen der, skrev W. ante da at begrepet omfattet politikere som kunne kalles "krigsansvarige" Det var dog Sovjets krav og det er kun kommunistpropaganda siden å påstå at "krigsansvars-prosessen skulle være forårsaket av en indrepolitisk vendetta, selvom det antas av både 6-lingene som bröt ut av sosialistpartiet og finske kommunister behövde et alibi: om riksdagsmann Wiik står på side 56 at om den röde arme raskt hadde erobret hovedstaden skulle de 6 vært villige til med åpen favn å motta dem og si at de alt hadde brutt forbindelse med krigshisserne.

Og på side 56 opplyses om opprettelsen av Kuusinen-regjeringen som Sovjets forsök på å få et kommunistisk regime. Finner foretrak å kjempe som de gjorde. Paasikivi avsløres av Lö som en politisk svindler: Sovjets krav strød mot Grundloven ifölge innhentet utsagn hos tidlöpredident Ståhlberg som fastslo at innen rettslig ansvar utover finsk lov kan kreves. Og fortolkning derav kan kun skje av de lovlige domstoler. De av Sovjet krevde sårdomstoler er forbudte. W. understreker at ifölge Paasikivi var en prosess nödvendig av innenrikspolitiske grunner? Dermed skulle kort prosess fra Sovjet unngåes. Så hösten 1945 måtte regjeringen be riksdagen opprette en sårdomstol bestående av 3 jurister og 12 politikere. De som så overførtes avgjørende å ha medvirket til revansjkrigens strart i 1941 skulle dömför "misbruk av tjenestestilling til rikets skade" Grundlovsovertredelsen ble godtatt av 5/6 MEN sårloven var tilbakevirkende i strid med siviliserte rettsprinsipp. Hösten var tiltalen mot Ryti, Tanner, L. Ramsay, Rangell Kukkonen, Reinikka, Kivimäki mlfkl. klar og ved årsskiftet fant den sted.

Domstolen fastsatte L.s dom til 3 år men Sovjets kontrollkommission inngrep og krevde 5 års minstestraff for de fleste: så domstolen böyet seg og öket L.s dom til 5 1/2 år som del av fredsavtalen? Derom avslörer L. på s. 336-37 at at "Paasikivi på ett aldri tidligere sådat sätt ingrep i domstolsbeslutet. När rätten redan fattat sitt domsslut i vilket jag med 1 rösts övertikt dömts til 3 års fängelsesstraff skickade P. brev til rätten krävande att den skulle lyda ryska kontrollkommissionens ståndpunkt om att straffen för de 5 huvudanklagade skulle vara minst 5 år." P. valgte også kommunisten Leino som innenriksmin. "och på så sätt utsatte P. sitt land för den allra största fara". På avsörer L. P.s opportuniste: hösten 1944 forklarte P. utenlandsk presse at finsk lov og rettssystem ikke anerkjente krifsansvarlige. "Samma ståndpunkt hävdade P. i riksdagens utrikesutskott. Også våren 1945 forsikret P. i riksdagen det samme. Men så varte det ikke lenge för han falt for trykket fra finske kommunister som stöttet Sovjet. Hvorpå han sommeren 1945 erklärte at de menn som "åsamkat landets olyckor" burde straffes. L. avslörte samtidig grove off. bedrageri med H-rapporten =

Denne omhandlet finsk utenrikspolitikk 1939-44 : i det utdrag pressen fikk var ströket alle punkt om hvilke H-komiteen godkjente regjerings tiltak, mens all krøitikk inkludertes. Isär ble venstre-repr.s avvikende syn fremhevet. Slik fikk leserne en feil oppfatning av Hornborg-komiteens syn, også ang. L.s vedtak. Og P.s representant i retten justiekansler T. nektet de anklagede innsyn i betenkningen men når sitat av den lekhet ut og ble kejt av utl. journalister så ble de forbauset over at den ikke var graverende for de anklagede. - Men denne forfalskning er stort sett ukjent i Norge. Dog er det de samme metoder som også anvendtes under NS-oppgjøret og i den angielig debatt efterpå: således forties systematisk de svenske rettslärdes avslörande kritikk i norsk presse hvor motforestillinger mot ensrettet propaganda om NS-medl. som hovedansvarlige ennu ikke tales. Det er nu 41 år siden Sovjet overfalt Finland i nov. 1939 men tross "finlandisering" så er anti-kommunismen der meget sterkere enn i Norge. Först i de senere år er det visse tegn som tyder på at undervurderingen av Sovjet i Norge er avtagende. Det var i 1945 ca. 180000 som stemte på HKP som fikk 11 Stortingsrepr. mens det nu kun er 2 kommunister på tinget. Men det er ennu helt uvisst om det Storting som velges 14.9.81 blir kommunist-fritt? H.r. adv. L.

En kjent svensk rettsl rd sa i 1945 at "dette barbari som fra mai i r innledet i Norge hvor nesten 100000 landsmenn anklages for å ha vært forredere og hvor ca. 30000 av dem straks arresteres kan ikke bare sees som et ledd i den der pågående klassekamp men må også skyldes at Norge er en ung nasjon som pr.1940 kun hadde bestått i 35 år og er meget umoden."

Vi nordmenn er nok altfor selvgode til å tåle å høre slike neutrale vurderinger - selv idag.Vi anser oss selv omtrent for feilfrie - naturligvis unntatt NS-medl.som if lge NS-oppg oret var nesten de eneste som begikk "kriminelle feil" og derfor også fikk den efter toneangivende juristers påstand velfortjente straff. Disse innså at de sosialt utstøtte ikke evig, formelt sett,kunne holdes utenfor samfunnet - av menneskerettsgrunner.Så derfor måtte isfronten tolerere at enslags gjenopptagelse i samfunnet efter avsoning,prøvetid osv.skulle finne sted. Men den forsøkte å forsinke denne ved bl.a.   kreve at en viss karantenetid efter tillidstapet opphør burde overholdes.I en isfrontparole het det at denne tid ikke burde under-skride 5 år men det som kompliserte gjennomføringen av denne var at Tydk-land i dette tidsrum var blitt NATO-medlem og dermed Norge mil.allierte.

Mange av de ca.52800 ls.d mte hvorav 80% var NS-medl.innbilte seg da at denne rehabilitering av den fhv.fiende skulle medføre en viss omvurdering av alle disse som var dømt for "aktiv fiendebistand under krig" tildels på falske premisser men de undervurderte i 1955 pressens fortsatte kollektiv-hets.Denne sørget for at deres sosiale konfliktsituasjon forble uforandret. Her bør vel tilføyes at Pfessens faglige utvalg for endel år siden ble tvungen til å avgi en uttalelse om at slik hets på individuell basis var forbudt men fortsatt forekommer antydninger som må anses som en omgåelse av dette forbud.Hvordan skal dette kunne stoppes? Det strider mot Fils nr 7

Statskirken,som i den f rste tid fra mai 1945 deltok i utrolige overgrep mot NS-folk,har siden intet foretatt for å godtg re disse,men isteden fortsatt å være overdommer.Vet ikke dagens prester at selv i biskops B.s uhyggelige folkedom over NS er sluttkapitles overskrift "Forsoning"? Der uanskylder B.disse slik:"Skulle det i noen tilfeller skje urett av oss - vi vil det ikke?" B.medgir at det også må stilles krav til pester!"Vi skal vente på dem"? Og tilføyer B:ikke tvinge dem til å angre? I et annet kap. taler om ryktekontroll under overskriften "En revisjonsrett." Det innle-des slik:de mistet almen tillid og faren er at vi kan legge for meget i det! NS folk skal ikke være rettsløse,er beskyttes av loven? Derfor "kan vi ikke si om dem hvad vi vil".De ne B.s replikk er jo avslørende".Det bør overveies om vi bør få en revisjonsrett for NS-dommer?"Da dommer om-fattet tillidstap "bør det finnes en institusjon for rettslig revurdering"!

ND:som vi vet har enhver antydning om revisjon i disse 35 år blitt møtt med pressens rasende protest.Som CC skrev 4.10.i r "har vi avvist alle nyanser og ikke godtatt noenmotiv for "annen holdning" i okkup.sårene! Hvorfor er det ennu TABU s klig å diskutere NS-oppg rets prinsipielle problem: la oss f.eks.se på referatet i adv.W.s bok i kapitlet om"til-bakevirkende kraft" av hvordan prof.Hambro som saksordfører for flertal-let i Stortingets justiskomite i 1964 forsøkte å bortforklare dette ved å henvise til angivelig nødstilstand:som krig er hvorunder individers rett må tilsidesettes for å redde landet: W.kommentar til denne inter-rosseavveinig lød slik="Men det var jo etter krigen at domstolene an-vendte prov.anordninger tilbakevirkende.Var det da n dvendig for å redde landet efter at det var blitt reddet? Var seirherren da fortsatt i nød her i landet? Hambro viser til faren for lynsj-justis som om det var noen sammenheng der men unnlot å forsøke å påvise denne."

Det er jo en serie med omstridte prinsipp-spørsmål som jeg kunne ha stilt de 100 jurister men jeg måtte begrense utvalget fordi det ennu er en utbredt passiv motstand mot slik vurdering og fordi mange av disse f.eks.om int.folkerecht er av en slik art at juristenes svar kan være vanskelige å fortolke.- Tilslutt tilføyes at forskningens oppgave er å finne sannheten og derfor må det nu være et berettiget ? her å spørre om når staten akter å frigi alle ennu hemligholdte dokument om vårt forhold til 2.verdenskrig? V re yngre forskere må nu har rett til å kunne studere dette materiale med den fordomsfrihet ikke-impliserte har.

V 1.? Først i 1950 publisert oversikten over Norges overenskomster med andre Stater. ^{Staterne} ~~OK 1943~~ ^{OK 1943} inneholdt bl.a. 3 avtaler mellom de allierte (USA England og Sovjet) truffet i Moskva 16.mai 1944. Der fantes forlik-tender rettsninger for hvordan fascistene sosialt skulle likvideres men disse var ikke så strenge som de kollektiv-regler som fulgtes mot NS-medl. "Hva synes De om denne udemokratiske fremgangsmåtte at disse påbud hemmeligholdtes i 5 år?" SVAR: "Disse avtaler inneholdt jo også et syn på vår allierte krigsdeltagelse som sterkt avvek fra de dogmer som fra mai 1945 ble hevdet i Norge og derfor fant man det upassende at det skulle bli kjent. Derfor ble jo også kapitulasjonsavtalen av 10.6.40 hemmeligholdt."

27. Paul Hartmann skrev i sin bok "Bak fronten" at GB ba Sverige om mil. hjelp hvis Tyskland ikke kapitulerte mens exilregjeringen ble oversett, fordi GB kjente kap.avtalen og ikke kunne tillate at int.avtalen ble brutt mens den var gjest i England. Synes De at dette tyder på de allierte godkjente Norges "fortsatte" krig? SVAR: "Såvel Sverige som de allierte mente at vår krig sluttet 10.6.40 og respekterte dette. Og da regjeringen i 1940 beordret HOK å kapitulere så er det forbausende at den i 1945 påstod at Norges krig fortsatte i strid med kap.avtalens punkt 1." (officer)

3.? Dengang da Justisdept.s innstilling til Stortinget 1962-64 ble urarbeidet ble det enstemmig erkjent at det var et partsinnlegg hvori anklagerne forsvarte NS-oppgjøret. Dengang ble det hevdet at det siden burde komme en nøytral norsk utredning om dette. Synes De at Bjørnsens bøker er å anse som et 1.skritt i den retning? SVAR: "Jeg synes at de avslører på-tanden om gamle NS-medl.s 5.kolonne-virksomhet og viser Churchhills iver etter å få tyskerne til å besette Norge - som avlastning." (hist.)

4.? Pressens kollektivhets mot alle ls.dömte NS-medl.har jo nu fått slike virkningen at det er blitt farlig å antyde at selv disse 2% bør rehabiliteres. Synes De at denne terror med menneskerettsavtaler? SVAR: "Dette at en isfrontklike skal bestemme kvad folket i demokratiet skal mene om dette og at avvik fra forskriften fremstilles som nazi-sampatier er meningsdiktatur!"

5.? Statskirken har i Norge misforstått sin rolle ved å opptre som overdommer overfor NS-folk, den støttet f.eks.exilprovisoriets påbud om at ektefeller som unnlot skilsmisse skulle gjøres økonomisk medansvarlige. Synes De at dette kirkens brudd med ekteskapsloftet kan forsvares? SVAR: "Både dette og det at den godtok bigamioven finner jeg umoralsk forkastelig og ukristelig"

6.? Som bekjent opprettholdes ennu i skolenes historiebøker og undervisning en isfrontpropaganda som forhindrer at ungdommen får et objektivt bilde av det som hendte i Norge 1940-45 og årsakene til det. Det heter at barns oppdragelse er samfunnets viktigste oppgave, hva synes De om denne måte å skape hat mot visse landsmenn på? SVAR: "Dette minner meget om den jødehets som forekom i Tyskland i 1930-årene og burde ikke få forekomme i demokratisk rettsstat. Vi brukes samme metoder som vi kritiserer. (mor)

7.? Vi unnlater å tale om hvilke tragiske følger tillidstapet har fått for tusenvis av landsmenn. Det het i dommen at det var tidsbegrenset men det har fått livsvarige følger! Hva synes De om slik livstidstraff for gamle passive NS-medl.? SVAR: "Vi synes at det må virke hårdere enn dødsstraff!"

6.? Som forsvarsadvokat - som gjennom et langt har fulgt disse rammete som jeg dengang forsvarte - mener jeg idag å ha rett til å spørre: hvorfor latet vi som om de skal sosialt likestilles samtidig som vi evig fortsetter kollektivhetsen mot alle ls.dömte NS-folk? SVAR: "Vi tror at det skyldes frykt for prestigetap, vi vil ikke erkjenne at vi gjorde noen feil."

7.? I Stortingets 1.melding i 1945 forsvartes dets kompromis-holdning i 1940 slik: "folket måtte forstå at faren for tysk seier dengang besto og at vi regnet med at Hitlers regime senere ville moderes. Det ble da handlet i Norges interesse og og kritisk etterpåklokskap var derfor skuffende! Når NS-medl.brukte samme argument så ble de forhånt i retten! Hvorfor avviste retten deres likelydende motiv? SVAR: "Dette hykleri röber at det da ikke fantes noen likhet for loven: mens folkets repr.unnskyltes så dömdes passive NS-medl.fodri de dermed skulle være nazistiske anti-demokrater. Dette fordømmes i neutralt land og ikke kan godta at de ydet aktiv fiendebistand. Radikale dommere beundret da Sovjet, som 15.12.39 ekskludertes fra N.F.pga. overfallet på Finland i nov.1939 Disse fommer burde forlengst vært ströket."

Innledningsvis opplyses utdrag av denne bok sendtes i jan.-mai i år til 1000 norske borgere som ikke var berørt av NS-oppgjøret fordi norske forlag boikottet dens utgivelse. Således fikk jeg ikke av anmeldelser i pressen vite hvordan den ble mottatt? Derfor foretok jeg derom ihøst følg.undersøelse :jeg sendte 20.8.vedlagte PM og spørreskjema til 100 norske jurister med anmodning om svar innen 20.11.idet jeg lovet dem at deres svar ville bli publisert anonymt - etter de resp.spørsmål som klassifisertes kronologisk. Denne inndeling omfatter de 75 år 1905-40 :

I Norge 1905-40 II 2. verdenskrig 1939-45 III NS-oppgjøret 1945-50 og IV Rehabiliteringsproblemet 1950-80 samt V prinsipielle tidsløse ?-svar.

Det var kun 35 som itide svarte hvorav 10 forklarte hvorfor de unnlot å svare og dermed er det her kun 25 svar som her helt eller delvis gjengis slik alt forklart. De fleste av disse 10 anførte innvendinger mot å delta i min Gallup som disse ="Det er nu 40 år efter 1940 og vi må være ferdige med dette, Det må være ro om dette nu, Vi er forlenget ferdig med det, Vi bør vel nu ta hensyn til landsvikernes barn, De sonet jo straffene for en generasjon siden og burde slippe etterstraff Det er urett at også disse få gamle NS-medl.stemples som nazister! Jeg synes at vi bør overlate NS-oppgjøret til historiens dom.

Til påstanden om at NS-oppgjøret ikke lenger er aktuelt innvendes det at Stortinget 18.4.i år med 110 mot 5 stemmer forkastet forslaget om at landsvikdømte på livstid skulle nektes plass på tinget som uverdige. Og jeg vil hermed atter erindre om forslagstillers kollektivdom der da: "for landsvik kan det ikke gis nåde..." Ap.representanten tilføyet at hans krav intet har med HAT og HEVN å gjøre? Jeg forela denne utrolige påstand for noen av dem jeg forsvarte under NS-oppgjøret (se bok-utdraget) og deres enstemmige reaksjon var denne: Dette kollektive forsøk på atter å frata oss en borg.rett.vi gjenvant for over 30 år siden er en diskriminering som røber at vi aldrig gjenvant hel sosial likestilling! Dette syn må jeg erklære meg enig i efter i årevis forgjeves å ha forsøkt å få borg.Stortingsfolk til å forstå denne urett kollektivdømte NS-minoritets særstilling.Denne konkretiseres i ? til jur.

Som et eks.på pressens syn på NS-oppgjøret 40 år efter 1940 gis hermed et utdrag av red.C.C.s artikkel i Morgenbladet 4.10.80 kalt "NS-medl. og etterkommerne":35 år efter 2.verdenskrigs slutt er man fremdeles ikke ferdig med NS,ls.oppgjør og Q.Efterkrigsoppvasken som vi kaller ls.oppgjør vil nok i historisk perspektiv bli stående som en utiltalende plett på nasjonens åre.Mange hensyn tilsier at vi nu burde stige ned fra okkupasjonstidens "ideologiske" barrierer - Til dette har man hittil ikke hatt noen hjelp fra dem som tilhørte NS (fra før 9.4.40) eller sluttet seg til partiet i krigsårene.Tvertimot har disse,med noen meget få unntagelser bidratt til en forstening av konsoliderasjoner og oppfatninger fordi de konsekvent har nektet å innse sannheten om Q. (nemlig at han var en forreder) Først når gjenlevende NS-medl.har kvittet seg med sitt Q-kompleks og troen på rehabilitering av"min.pres." kan de bidra med oppklaring?- Til dette må jeg bemerke :

Men hvordan kan "disse meget få" som ikke har dette Q.-kompleks få sitt motsatte syn bekjentgjort når de ennu møtes av pressens kollektive fordommer og sosiale boykott? Det burde da nu være kjent at Q.med sitt statskupp 9.4.40 også brøt NS lov om at han på forhånd måtte forelegge viktige saker for NS store råd? Likeså hvorfor nesten alle de ca. 600 tidl.NS-KO-medl.allikevel forble i NS også efter 25.9.40 og 1.2.42 Her skal ikke begrunnes hvorfor disse tidl.tillidsmenn i NS fra 9.4.40 kom i en tvangssituasjon idet det gjøres i et spørsmål til juristene.

CC skrev 4.10.i år også at "vi har beholdt krigstids-terminologien, alle NS-folk er stemplet som nazister" og "vi har avvist nyanser og ikke godtatt noe motiv for annen holdning i okkupasjonsårene".Der står også at vi gjorde dem medansvarlige for de verste eksesser i det 3.riket... De som leste "Motoppgjøret" vet at der omtaltes anti-nazister som ved patriotisk dobbeltspill reddet jødernes liv mm. H.r.adv.E.Lindenskiold

PM sendt 20.8.80 sammen med spørreskjema til 100 norske jurister :

I 1905-40 Hvorfor radikaliseres norsk politikk fra 1905? Unionsbruddet da, etter folkeavstemningen som ga 368208 JA og 184 NEI ble en seir for Venstre som dermed fremstod som det nasjonaliste parti: det bidro til radikal Venstre-politikk ved regimer 1908-10 og 1913-20 også var dominerende under 1.verdenskrig, da norsk nøytralitet ofte var sterkt truet.

Dermed stimulertes også Ap.s radkålisme: til 1917 fantes det kun et Ap. men ved dets tilslutning til 3.Internationalen utskiltes en fraksjon som dannet et socialdemokratisk parti. Og da 3.Int. i 1923 etter konflikt ekskluderte Ap.så ble dette splittet idet NKP oppstod. Red.Ousland skrev i "Politikk for alle", utgitt av B.A.Nissen i 1949, at "splittelsen innen arbeiderklassen ble innvarslet ved lederskiftet i Ap.på landsmøtet 1918. Det var siden 1911 en radikal fløy innen Ap.som særlig konsentrertes i AUF representerende en revolusjonær sosialisme. Den skulle fremmes ved ikke-parl.midler og føre en øket klassekamp med streike-aksjoner mm."

Ap.s radikale fløy så i Sovjets revolusjon i 1917 forbildet og forsøkte å forberede en revolusjonær situasjon i Norge. men den dag, Ap.ledelse var tildels uenig deri, dog ble den radikale opposisjons resolusjon vedtatt hvorfor Ap.styret nedla sine mandater og overhøt til de RØDE å ta ansvaret for Ap.s politikk. Deres ledende menn var Grepp, Scheflo, Tranmål. Aps radikale fraksjon fikk sine tillidsmenn inn i partiledelsen. Splittelsen i Ap.skyldtes at Internationalen i 1920 skjerpet sitt program: den krevde uforbeholden tilslutning til prinsippet om arbeiderklassens diktatur! Ap.oppnådde noen unntagelser fra Int.s Moskvateser men sprengetes under debatten om disse. Men i nov.1923 inntrådte et nytt skisma i Ap hvor det helt siden 1918-20 var 3 fløyer: 1.en som ikke godtok prol. diktatur og sentralisert ledelse via Komintern. 2.en som helt anerkjente Komintern og dens paroler. 3.et sentrum som godtok prol.s diktatur i en revolusjonær overgangstid. Til dette "kompromiss" sluttet Tranmål seg.

Men om Ap.s formål het det dog fortsatt i partilovene at Ap.vil "føre arbeidernes klassekamp frem til det sosialistiske samfunn ved proletariats diktatur etter kommunistiske rettningslinjer." Hvilket HAT da dominerte Aps kamp mot klassefienden, borgerklassen, fremgår av følg.enstemmige vedtak på AIFs landsmøte påsken 1929: "Arbeideridretten må være den bevegelse som utdanner de sterke kadre hvorfra arb.klassen kan hente sine stormtropper for de forestående revol.kamper, som må være gjennomsyret av et uforsonlig hat til borgerskapet!" Her henvises også til Ap.s vedtak på landsmøtet i 1930 om prinsipp-programmet hvorav fremgikk at Ap. fortsatt var et revol.klasseparti som ved organisert klassekamp kjemper for å gjennomføre en sosialistisk samfunnsorden. Parolen var da som nu at borgerklassens motstand må brytes! På dette møtet 14-16.3.30 ble foreslått at "Ap.s antimilitære kamp måtte samlet om følg.3 punkt =

1.avvebning og oppløsning av alle hvite garder, 2.organisering av agitasjonsgrupper innen här og flåte. 3.så lenge herskerklassen opprettholder militærvesenet med hvite garder osv.dannes arbeidervern mot klassefienden.

Hvorfor godtok så de gamle borg.partier i mellomkrigstiden Ap.s angivelige demokratisering? Bondepartiets tilkomst da må også sees som forsøk på å verne eiendomsretten. Som reaksjon mot Ap.s radikalisme ble i 1925 Fedrelandslaget dannet som fikk en stor tilslutning av offiserer. Blant disse var også major Q.som i 1931-33 ble Bondepartiets forsvarsmin. Og da Q.i 1932 avslørte Ap.s revol.politikk bekreftet 2/3 av Stortinget denne. Og da Q.våren 1933 la et NS så var det mange av F.lagets medl.som deltok. Q.hevde nemlig at NS mål var især å styrke forsvaret! NS ble 28.6.33 lovlig registrert som valgparti men tross listeforbundet med andre borg.partier fikk NS ved Sttingsvalg i 1933-36 kun ca.30000 stemmer og ble ikke representert i Stortinget. Ifølge off.statistikk fra NS-valglister for 1933 var dets største sosialgrupper: på landet gårdbrukere-skogeiere med 71% i byer forr.folk med 36% så kom der folk med høyere utdanning med 20% -

I 1934 forsøkte NS, Fedrelandslaget, Bondepartiet og Frisinnede Folkeparti å danne en borg.nasjonal front - noe som på radikalt hold fra 1945 blir fremstilt som motivert av ønsket om å styrke "fascismen" mens frontens hensikt var å bidra til å verne nasjonale interesser!

Det var i 1934 som det ble kjent at 4 borg. partier undertegnet Samarbeids-Overenskomsten. Denne, som selv sagt beviste at NS dengang ble ansett som et borg. parti, ble betegnet som "konfidentiell" og det var først etter at G. Forr over en hel side i Dagbladet 11.4.70 hadde anmeldt lektor Olaf Brevigs bok "NS - fra parti til sekt 1933-37" at dette forhold ble allment kjent. Der kunne bl.a. leses at adv. Hjorts eksklusjon fra NS i 1937 som splittet NS forvandlet partiet til en sekt. På samme avisside ble forsiden av NS avis av 15.11.34 gjengitt: det var et åpent brev til justismin. Sunde under overskriften: VEBNET KUPP forberedet, av Ap. og det marxistiske ungdomsfylking sammen med marxister i andre land! Der ble så gitt et utdrag fra AUFS program hvor det bl.a. het: "§5 All erfaring viser at kapitalismen ikke frivillig lar seg berøve sitt herredømme men i de avgjørende kamper mot arbeiderklassen anvender vebnet makt. Derfor må arbeiderne ha fullt utrustede forsvarsorg. som kan knuse kap. misbruk."

Da visse borg. partiers anti-kommunisme dengang fra 1945 også i borg. presse er blitt fremstilt som fascistisk samtidig som Ap.s revol. fortid bevisst forties så har dette medført at også mange borgerlige idag tror på denne propagandasvindel. Men det var dengang ikke slik at de som i 1933-36 var kjente NS-medl. også i borg. presse kollektivt ble utskjelt som fascistiske, og at de som da stemte på partiet av samme grunn skjulte dette. Først i 1945 ble også Fedrelandslaget i borg. presse kalt fascistisk, noe som J. Lehmkuhl med rette sterkt påtalte - fra USA. Som vi skal se i neste avsnitt gikk flere av F. lagets ledere da i exil. - Disse patrioter protesterte slik mot urett sosial kompromitering.

Hvorfor er de fleste ennå gjenlevende som i 1928 sjokkertes over Ap.-statsmin. Hornsruds radikale tiltredelseserklæring idag så tause? Er det fordi de har godtatt Ap.s 'demokratiske omvendelse'? Ogh hvorfor analyserer ikke konservativ presse årsakene til at vi dengang fikk borgervern o.l. istedenfor å delta i forhånelsen av den dav. idealistiske ungdom? Her kan som eks. nevnes Trotsky-saken i 1935-36 da 5-6 NSUF-ungdommer, som delte ut flyblad i Stortinget og avslørte av Tr. bröt asyl-oppholdets vilkår, derpå i Drammens byrett dømtes til straff. NB: i den saken opptro statsadv. Riisnäs som aktor, mannen som i 1940 ble Q.s justismin. - noe som vakte de fleste NS-veteraners store harme.

Det burde nok her skrives endel om Norges neutralitets-politikk i mellomkrigstiden? Hvilke erfaringer gjorde nordmenn under 1. verdenskrig, hvem ble ansett som farlige, var det Sovjet, Tyskland, England? NF ble stiftet i 1920 som en org. som skulle bidra til fredens bevarelse? Men mange små land som Norge lot snart til å miste troen på NFs prinsipper for kollektiv sikkerhet - uten at dermed vårt nasjonale forsvar ble sturket. Som anført i "Motoppgjøret" anførte mange NS-patrioter i retten at de ble NS-medl. i 1933 i den tro dermed å bidra til å styrke vårt forsvar. Av Benneches bok fremgår at borg. partiers svikt i for-svarssaken førte til at han alt i 1921 forlot Höires råd og i 1934 gikk inn i NS. B. erindrer der om at 3.9.39 mottok utenriksmin. Koht en tysk erklæring ved sendemannen i Oslo om at Tyskland ville resektere Norges statsområde så lenge Norge virkelig forholdt seg nøytral, men forbeholdt seg frie hender hvis et norsk nøytralitetsbrudd ble gjen-tatt. Men her skal ikke den videre utvikling foregripes.

Helt fra en norsk statsmin. i 1908 erklærte at "we trust in the British nation" har denne tradisjon preget vår nøytralitetspolitikk. Til denne tillid bidro nok at England flåte ble ansett som uovervindelig. Desuten ble jo England dengang ansett som de små lands beskytter. Tilbakeblikk har jo en tendens til å preges av etterpåklokskap men det kan ikke nu bestrides at de som dengang stilte seg noe skeptisk til engelsk om-tanke for små nasjoners vel da ble sett på med skepsis. Det het da at det skadet norske interesser å kritisere England. Som vi snart får se bidro nok denne off. innstilling til å forvårre Hamsuns skjebne.

I dette konsentrat fra Norges første 35 år som atter selvstendig rike er især de forhold berørt som angår bokens hensikt nemlig å forsvare en ca. 2% NS-minoritet som ls. dømtes på falke premisser: til tross for at jeg var forsvarer i flere slike NS-saker - som dokumentert i mitt skrift - så forsøker jeg å behandle stoffet s. saklig som mulig.

II 2. verdenskrig 1939-1945. Om denne har det hittil vært utgitt hundrevis av bøker, den som i år later til å vekke mest oppsikt er nok NARVIK 1940 hvorav tidl. år ble gitt bruddstykker i Dagbladet av forf. journalist Björn Bjørnsen - som alt i en tidl. bok omtalte det forvirrete år 1940 : Før den hvite litteratur kommenteres må nevnes at det også finnes en "sort" sådan, som de store forlag nekter å utgi og som bokhandlerne ikke viser frem? En slik bok ble i 1954 utgitt på eget forlag av Sig. Mytting SM spør der straks: hvorfor ble Stortingsperioden i 1938 forlenget fra 3 til 4 år Han mener at det vil ta tid innen det klarlegges hvem som foranlediget denne grunnlovsforandring? Og hvorfor gjordes den gjellende for da den løpende periode tross Grunnlovens bestemmelse om at slik forandring først skal gjelle etter nytt Stortingsvalg? M. mener at da resp. Storting av 1936 kn valgetes for 3 år til 1939 og at det som 9.4.40 ennå satt der 9.4.40 var ulovlig. Men hvorfor kalte krigspropaganda en slik antydning for "nazi-agitasjon"?

Dette at major Q. samme 9.4.40 som det tyske overfall skjedde i radio erklærte at han var den nye statsmin. ble ansett som et tegn på at Q. handlet etter en på forhånd avtalt plan med Hitler. Men vår historiker prof. Skodvin skrev derom i den av UDs presseavd. foranledigete motbok mot Hewins i 1975 "Det er dog intet bevis på at Q. hadde en slik hemmelig avtale med Hitler ang. hans kupp 9.4.40 utover vage antydning i Rosenbergs leir og tynne utledninger av mil. dokument". Skodvin røber på samme side 56 at Q.s ministerliste var helt improvisert, slik = Q. satt på Hotel Continental og skrev sin proklamasjon inkluderende min. listen, de fleste av disse hadde han dog ikke forespurt, selv de gamle parti-medl. reagerte negativt mens andre ga uttrykk for overraskelse og indignasjon, to av dem som var offiserer meldte seg straks for sine mil. avd. Men kun 4 dager senere, nemlig 14.4.40 utstedte Ap-regjeringen en kollektiv arrestordre mot alle gamle NS-medl. via HOK De ble siktet som en tyskvennlig 5. kolonne og i de da ennå ubesatte områder arrestert på falske premisser. Dette drama, som vanåret hundrevis av patrioter, beskrives i ritm. Normanns bok "De 5 første dage - 9 april i perspektiv". Mange NS-veteraner "gjenkjentes" når de meldte seg for sine mil. avd. og arrestertes - de var offere for urette kollektive formermer; de skulle ha medvirket i Q.s statskupp - det var anklagen.

Det at Paal Berg 15.4.40 takket Q. fordi han bidro til å unngå blodsutgydelse og for utvist ansvarsfølelse og fedrelandssinn bidro nok til at NS innen 1940 var omme fikk 26000 nye medl. Men det som mest bidro dertil var Rikskommisarens tale 25.9.40 hvori han erklærte at veien til Norges frihet gikk via NS - forutsatt tysk seir. Om NS-medl. hadde slik tro ble det fortolket som et ønske mens den hos andre kaltes for frykt. Derfor ble også Adm. rådets samarbeide med fienden, som godkjentes av Høyesterett vurderte som tilbørlig i motsetning til NS-regimets. Årsaken til denne forskjellige vurdering skyldtes at demokraters motiv jo var ment å gavne demokratiet så måtte jo nazisters motiv være anti-demokratiske! Denne grove forenkling fikk siden tragiske følger. Det klassiske eks. på denne forskjellsvurdering utgjorde Stortingets kompromissing overfor fienden under de s.k. riksrådsforhandlinger, sommeren 1940 da exilregjeringen erklærtes ugyldig av 96 av 130 tingrepresent.

Alt i nov. 1940 forordnet Q. obligatorisk tvungen hirdplikt hvorved især det tidl. hirdbefal kom i en utsatt stilling idet dette ble pålagt å kontrollere påbudets overholdelse! Og ingen av mine dav. klienter har benektet at NS radiklaisering etter 25.9.40 utgjorde et brudd med det gamle partiprogram. Og NS førerprinsipp, som i fredstid hadde vært kontrollert av NS 34 personers råd ble i 1940 erstattet med Q.s enevelde. Dette stred mot partiets opprindelige mål: et solidarisk folkesamfunn. Og da Q. innså at den gamle medl. motsatte seg Q. kompromis-politikk og at det motsetningsforhold mellom dem og massen av opportunistiske nye medl. bestod så allierte han seg med disse som spekulerte i tysk seir.

Også dengang ble idretten misbrukt til politiske formål - det skjedde riktignok etter at org. konkurranseidrett hadde fortsatt sommeren 1940 Derav m. sluttes at idrettsstreiken ikke ble rettet mot okkupanten men mot Q.s idrettspolitik. Det dannet seg ogs. etferhvert mange andre fronter mot motarbeider fienden og de som kaltes derslakeier.

Disse inndeltes i mange kategorier: der var især de ca. 200000 tyskerarbeidere, som siden forsvartes i Gerhardsens memoirer som nødstedte i behov av økonomisk forbedring. Til disse hører også frontkjemperne som mobiliseres i kampen mot bolsjevismen. Dengang og lenge etterpå ble det ansett som særlig graverende å ha kjempet mot Sovjet "vår største allierte" som nylig atter ble hyldet av Ap. den gang var det min. Steen som på den røde plass i Moskva deltok i feiringen av 63-års dagen for 1917 Og så har vi massen av "stripete" som under okkupasjonen overså boikotten av NS-folk fordi de behøvde deres hjelp selv eller for sine pårørende.

Mange av de exil-paroler den okkuperte befolkning mottok røbet mangel på innsikt i dens leveforhold i de 5 lange år. At visse former for sabotage måtte føre til alvorlige represalier mot denne synes ofte å ha vært undervurdert. Enhver som er ajour med Hjemmefrontens motstandskamp har nok eksempler på dette. Den atmosfære av borgerkrig som krigspropagandan skapte skal jeg ikke her komme nærmere inn på idet jeg i denne del må holde meg til et referat av den utvikling som påvirket NS-minoriteten =

Og da er især å nevne 1.2.43 da Q. ble utnevnt til "min. president" Samme dag stod en kjempeoverskrift over hele 1. side av FRITT FOLK sålydende : NS FØRER ER BLITT NORGES FØRER" Det ble tatt for givet at partiavisen ikke kunne ha lansert denne påstand uten forhånds godkjennelse hos NS-ledelse og derfor kom da også denne avsløring som et sjokk for gamle NS-medl. som ofte var kongetro og at Haakon VI snart ville vende tilbake til et fritt Norge. Mange av dem var stålte over å ha forfedre som på Eidsvoll bidro til å skape Norges Grundlov i 1814 - "Motoppgjøret" har jeg gitt eks. på at gamle KO-medl. brøt med org. i 1942 fordi forutsetningen for avgivelsen av deres KO-løfte var at NS virksomhet skulle holde seg innen demokratiets ramme! En norsk republikk med Q. som president etter en ev. tysk seir var dem nemlig utenkelig - dette var altså før Stalingrad. -

Motbokens red. dr. Riste som der skrev avsnittet "Krigen kommer til Norge, avslutter det med "Eftertanker": der står at etter et mil. tap som det Norge led i 1940 var det en populær sport å finne skyldige. Men han mener at unasett hvor kortsiktig Ap. regimets holdning var så har folket et stort medansvar. But the phrase about Germany forestalling an Anglo-french action against Norway may have a retaliatory ring but not even the rudimentary and somewhat Machiavellian standards of int. law can provide a justification for the german invasion in 1940 Det vil nu vise seg om høstens bok NARVIK 1940 vil kunne revidere denne hist. vurdering?

Av Skodvis anførsler synes forøvrig å fremgå at Hagelin presset Q. til øket nazifisering mens de kommissariske ministre Meidell og Irgens foretrakk en moderat holdning. Derav synes forøvrig å fremgå at min. Stang var svak. Selv vil jeg tilføye at min. Skanckes rolle ble misforstått, han ble tillagt for stort ansvar for kirkekampens følger. Justismin. R. var dog en opportunist som lot seg påvirke av NS-veteraner som yruet med å avsløre hans politiske fortid, men det kom jo mangt til gode.

Et interessant forhold danner holdningen til de politiske flyktninger da og siden: ca. 60000 av dem fant asyl i Sverige og også tusenvis kom til England. Mange av dem som kun passerte Kjölen østover var menn i vernepliktig alder som ikke kunne påvise at de befant seg i krigsfare i Norge. Nu skulle man jo tro at ifølge teorien om Norges fortsatte krig så skulle tusenvis av disse få vansker med å bevise sin krigsinnsats resp. unnlatte sådan, etter hjemkomsten i 1945 Som vi vet var det motsatte tilfellet: de vendte hjem som seirende helter. I neste avsnitt skal omtales hvordan de klarte det - hvilke "ALIBI" de i 1945 skaffet seg? Ar mange av dem ble godtatt som legdommere i NS-saker forbauser vel ingen som har nærmere innsikt i hvordan NS-oppgjøret gjennomførtes.

Den som ikke kunne belastet med NS-medlemskap etter 8.4.40 kunne nemlig i mai 1945 servere de villeste røverhistorier om sin bolde krigsinnsats - han var ikke pålagt noen bevisbyrde - hvem ville vel betvile at han-hun ofte hadde vært hemlig kurer i hjemlandet osv. på farefylle oppdrag og at de hadde hjulpet andre med å bli politiske flyktninger? Det var et godt samhold mellom dem mens de levet godt i Sverige og underholdt svensker med deres farefulle flukt forfulgt av både tyskt og nazi-politi dvs. NS-politi. For dem ble alibiet å angripe NS-folk.

III Også den advokat H. Kjør Mørk - som i 1955 utga boken "Det urettferdige NS-oppgjør" deltok på juristkurset i Oslos aula sommeren 1945. I bokens forord skriver han bl.a. "riksadv. A. innledet slik: VI ER I KRIG hvorpå han lyste banstrålen mot alle NS-medl. Frigjøringen ble innledet med 28750 arrestasjoner," Som vi vet var de fleste NS-medl. Ifølge stat. ls. dømtes så 45216 slike hvorav 26000 kun var passive medl. Men for overfor utlandet å gardere seg mot at man i Norge bedrev anskuelses-forfølgelse så hevdet NS-oppgjørets mest aggressive menn at det fantes ingen passive NS-medl. Denne gamle Olava som hadde vært livsvarig mældm fra 1933 var kun et nazi-påfunn. Der siterte s. riksadv. A. de værste avsnitt fra biskop B.s Folkedom over NS B. bruker for grisete uttrykk til at de kan gjentas her men meg bekjent fantes få prester som tok avstand fra ham.

BB var nemlig hslten som talte med dobbelt bunn, som i 1940 formaet folk om at det måtte følge Romerrettens påbud som at den som var övrighet hadde det å lyde. De fleste har vel nu glemt BBs hyrdebreve i juli og i okt. 1940 om at nordmenn i Norge ikke pliktet å lyde paroler og forordningen exilregjeringen kom med i London og at enhver måtte følge sin egen overbevisning m.h.t. å melde seg inn i NS - I 1945 sa BB det motsatte og han bidro til den "terror-tilstand" som KM beskriver i sin bok.

Det ble ialt opprettet Ns.saker mot 92800 nordmenn som forhørtes av en stab på 5-6000 ls. efterforskere. Selvsagt er det umulig på etpar sider å beskrive denne terror mot landsmenn som pågikk i Norge i fredstid da rettsstaten efter sigende atter var gjeninnført. Efterhvert ble det så innledet en serie med injuriersaker mot de som vovet å kritisere all urett. Selv Milorgsjef Langeland som uga 2 bøker ble ikke spart men stillet hundrevis av spørsmål - tross motstandfolks protester. Disse syntes især å være opprørt over at hans sak var slått sammen med en NS-manns sak. Alle NS-medl. kriminaliseres nemlig av hemmelige exilanordninger fra 9.4.40 - tilbakevirkende i strid med grl.s §97. Det fastsattes dog i anordningens §4 som frigivelsesvilkår for gamle NS-medl. at de skulle fritas for straff om de hadde forlatt NS straks de ble bekjent med at partiets virksomhet i 1940 ble ulovlig. Men dette forbud mot NS-medlemskap efter 8.4.40 ble først bekjentgjort i Norge i mai 1945. Til dette innvendtes at NS-folk fikk beholde sine radior under okkup. men det ble fortiet at det var belagt med streng straff å høre p. BBC.

Varetektsfensgsling i årevis ble en uhyggelig forhåndsstraff og siden måtte jo de slik forhåndsstraffede dømmes for å forpurre at de skulle fremsette erstatningskrav overfor staten. Disse kunne ellers bli omfattende idet deres firmaer straks sattes under off. administrasjon og dermed ble ødelagte. Men ville ikke gamle medl. som hadde vært passive fra 1940 frifinnes? Vår største strafferettslærde prof. A. hadde da på juristkuret 4-8-7.45 advart mot å dømme førkrigsinnmeldte NS-medl. A. talte der nemlig om at strl.s §86 - som angår aktiv fiendebistand under krig - i subjektivt henseende krever slikt unasjonalt FORSETT bevist og det å unnlåte utmelding av NS i 1940 var da ingen slik overtredelse. A. sa at han fant det derfor uforsvarlig å ramme dem efter denne §.

Og prøvesaken bekreftet at den kun gjaldt førkrigsinnmeldte men denne dens prinsipielle begrensning respektertes ikke av domstolene som anså den som kollektivt forhåndsdommende for alle NS-medl. Dette tross det at prøvesakens domskonklusjon og premisser fremgår at H.s NS innmelding 6.12.40 ble ansett som det avgjørende bevis på unasjonalt forsett i strl.s §86s forstand. Det var sterk dissens om H-dommen i H.rett idet 4 HR-dommere mente at det var urimelig å anse H.s NS-forhold som medvirkning, og stemte for frifinnelse. Det hadde nok H.retts flertall gjort om prøvesaken hadde vært ført mot en NS-veteran fordi da måtte det erkjent at slikt forsett ikke kunne bdvises fordi deres tilslutning til NS i 1933-36 skyldtes patriotisme og fordi de fra 9.4.40 kom i en tvangssituasjon. Denne skyldtes indre press og ytre kollektive fordommer. Her skal derom kun nevnes at NS anså det som en illoyal demonstrasjon at tidl. aktive bröt med partiet. Derfor forble omtrent alle de ca. 600 gl. KO-medl. i selvforsvar stående i partiet. BB bekreftet i sin folkedom at utmeldte ble fengslet og tross det i anordngns §5 het at tvang var frifinnende så godtok ingen domstoler at nødrett forelå. Men i disse satt ofte tyskerarbeidere som leiddommere og dømte sine politiske motstandere

Endel jurister forsøkte i 1945 å debattere NS-oppgjørets basis, den 2. exilnordning av 15.12.44 som pga. grunnlovsforbudet mot tilbakevirkende lovgivning fremstiltes som et delvis amnestigivende tillegg til straffeloven. Den forutsatte at alle NS-medlemskap etter 8.4.40 skulle rammes av strfl.s §86 tross dens 3 års minstestraft og krav om forsettlig aktiv fiendebistand under krig. Hensikten med dens foregrivende lovfortolkning er ifølge svenske rettslærdes utredning i 1955 å gi anordning skinn av å fastslå gjellende rett og dermed ad en omvei å påvirke rettsavgjørelser. Dermed får den en tilbakevirkende lovs karakter hvilket grl.s §97 forbyr. Men for å unngå en fri prinsippdebatt derom begyntes NS-oppgjøret sommeren 1945 mens Stortinget først legaliserte exilprovisoriet 21.2.47

Her må betenkes at Stortinget høsten 1945 fikk et ca. 60% sosialistisk flertall idet de ca. 200000 tyskerarbeidere fikk beholde stemmeretten. Alle de ca. 93000 siktede ble derimot fra denne mens de ble gransket. Hvorfor godtok norske jurister denne ulikhet for loven? I Kiær Mordts forklares følgende om årsaken til at kun NS-medl. ble forfulgt og dømt = "NS var oppr. et rent borg. parti spesielt rettet mot Ap. Mellom disse partier var det helt siden Q.s statsråd tid sterk motsetning pga. Ap.s kommunistiske innflydelse. Dette bevirket at NS også under okkup. fikk stor tilslutning fra gårdbrukere som i NS så et vern mot kommunistisk aggresjon. Ap-regjering fryktet selv et oppgjør pga. skylden for 934840 Ved at den arresterte ca. 30000 borgere fikk folket noe annet å tenke på enn Aps førkrigsforhold. Men også mange andre grupper trengte i 1945 sydebukker.

I grl.s §96 bestemmes at INGEN KAN DØMMES UTEN ETTER LOV ELLER STRAFFES UTEN ETTER DOM Dermed menes selvsagt den pr. 9.4.40 gjellende lov som var straffeloven av 1902 og at streng forhåndsstraff var forbudt Denne § skulle sikret en rettsferdig saksbehandling NS-medl. ble fratatt alle statsborg. rettigheter fra mai 1945 og var også etter lange frihetsstraffer pålagt en 3 års statlig prøvetid i hvilken de ifølge dens vilkår var forpliktet til bl.a. å avholde seg fra slik opptreden og virksomhet som kunne forarge eller provosere. Derom skrev prof. Hoel i sin bok kalt Oppgjør med landsmenn at han sattes i klasse med kriminelle løsgjengere.

Denne del gjelder tiden 1945-50 men her må inkluderes at først våren 1964 behandlet Stortinget angivelig for siste gang - før 18.4.1980 - Justisdept.s ca. 600 siders Innberetning om NS-oppgjøret hvori de ca. 2% førkrigsinnmeldte NS-medl.s USKYLD erkjennes : der heter det nemlig på side 45 at man både hjemme og ute var enige om at de ikke kunne overføres straffeskyld Der taltes da om virkelige amnestilover men disse har ennå ikke ført til at de i sin tid "amnestidømte" NS-veteraner har de urette dommer strøket. Men her begir vi oss hele 30 år fremover.

Som CC bekreftet 4.10.80 så har vi nu i 35 år kun omtalt alle NS-medl. som landsvikere, quislinger og nazister hvilket for denne NS-minoritet jeg forsvarer betyr å utsette dem for en livsvarig urett straff Og da jeg innser at denne urette terror ikke stoppes av norsk presse uten inngrep utenfra så sørger jeg i år for at en engelsk versjon av mine 2 skrifter tilstilles div. menneskerettsorg. Og derfor opplyses her også at intet har mere bidratt til å komplisere den angivelige gjenopptagelse i damfunnet enn nettopp denne evige diskriminerende HETS Og derfor tilføyes også at disse NS-veteraner som i 1933 som voksne ble NS-medl. de begynner seg nu i pensjonsalderen - og i de siste 40 år har de nu vært ofre for en urett kollektiv hets. I siste del av dette PM beskrives de rehabiliteringsproblemer som især av denne grunn rammer de 2% NS-veteraner. Og denne tidsperioden har altså foreløbig vart i hele 30 år

Men det som mest forsøkte å forhindre ls.dømmes gjenopptagelse i samfunnet det var det uhyrlige TILLIDSTAP som h.r. adv. Gerh. Hom alt i sitt foredrag 13.12.45 i Krimfg. betegnet som den verste straff av alle Det het da et fradømmelsen av "almen tillid" var tidsbegrenset men alle disse år har vist at dens virkning blir livsvarig. Ved dommer fra 6 mndr. ble alltid tillidstap anvendt! Prof. Skeie beskriv ls.dom slik = NS-folk fra-dømmes formue og tapte yrket. Vanæren rammer også ls.dømmes pårørende. De nektes å få dommen overprøvet av høyere rett. Exilnordningen begrenset nemlig straffeprosessloven så NS-saker kun pådømmes i herreds- og byrett. Domfelte hadde nemlig etter dens prov. rettergangsordning ingen adgang til å få bevisavgjørelsen i skyld-? overprøvet i høyere rett.

Efter exilansordningens §25 krevdes nemlig alltid samtykke dertil av H. retts kjæremålsutvalget. Og det skulle kun gis når det var sannsynlig at skyld-? var uriktig avgjort eller særlige grunner ellers tilsa det. Men utvalget har ingen adgang til å høre de samme vidneprov som de laveste rettsinstanser baserte sine dommer på - det har kun politirapporter og ev. forhørsreferat. Og på grunnlag av et sådant materiale kan utvalget nesten aldrig erklære uriktig en skyldavgjørelse som er bygget på vidneforklaringer i den dømmende rett og muligens fra vidner som ikke har vært avhørt under saksforberedelsen. Dommer inneholder intet referat av disse forklaringer, de sier kun at retten fant det bevist osv.

Denne samme prof. Skeie skrev 26.7.45 advarende at "ingen av exilansordningene hadde noen rettsgyldighet fordi om dem alle gjeller at deres innhold ligger utenfor rammen for kongens lovgivningsmyndighet. Og det heter i Skeies strafferett alm. del s. 466: "Kan dommerne ikke bli enige om at tiltaltes forhold var objektivt lovlig så må det flertall som erklærer det rettstridig erkjenne at vedk. har handlet i velbegrunnet god tro på dets lovlighet fordi han derom har hatt samme mening som rettens midretall." Dette viser betydning av dissens i H. rett i H-saken som ble ansett som jur. forbilde også for veteran-saker.

Her erindres om at straffelovskommisjonen som utarbeidet straffeloven av 1902 uttalte i sine motiver bl.a. at "det forståes lett at i politisk opphissede tider vil en domstol hvis med. tilhører det motsatte parti lett finne motstandernes forhold ubetinget fordømmelsesverdige også i tilfeller hvor de har hatt aktverdige grunne..." I alle de NS-saker hvor jeg fungerte som forsvarer fremhevet jeg de alt siterte 3 rundskriv etter 25.9.40 fra dommer- og advokatforeningen og fra dept.s ekspedisjonssjef hvorav fremgikk at NS da ikke ble ansett som noen kriminell org. Det jeg forøvrig sterkest betonet i mine forsvarstaler var exilansordningens §§25 og 32 om "kollektiv erstatning" pålagt alle NS-medl. Desuten fastsattes der det progressive prinsipp at ersatningen ikke måtte settes lavere enn NS-medl.s betalingsevne! Desuten skulle deknning for erstatningskravet også søkes hos NS-medl.s ektefeller, dvs. også hos like som ikke selv hadde vært medl. av NS Derav fremgikk at felleseiet eller hver særeie konfiskertes også om den ikke-NS værende ektefelle hadde opprettholdt samlivet med NS-medl. etter å ha fått kjøpskap til NS-medl.s straffbare forhold, dvs. medlemskap i NS etter 8.4.40 Men slik viden betød selvsagt ikke at hustruene forstod at deres forhold dermed var blitt straffbare følgelig manglet også de subjektiv straffeskyld. De fleste jurister mente at dette bröt mot tidl. erstatningstrad.

Det het i §32,3 at når erstatning aktes gjort gjellende mot NS-medls. ektefeller så måtte disse stevnes som part i saken.- Jeg nedla i flere tilfeller protest om feil saksbehandling fordi slik stevning var unnlatt men dette førte aldri frem. Det ble fortiet i domspremissene.- Her bør også nevnes at det i exilansordningens strafferegler het det at de kunne erstatte de strengere bestemmelser i den strengere borg. straffelov av 1902 når det pga. tiltaltes forhold og sakens beskaffenhet fantes forforsvar. Videre het det at det var RETTEN som avgjorde dette om ls.-forholdet skulle pådømmes efter anordningen eller straffeloven -uten å være bunnet av påtalemyndighetens tidl. nedlagte påständer! Man skulle jo efter dette tro og vente at exilansordningen var en formildende sårp lov - hvilket var forutsetning for at den kunne gis tilbakevirkende kraft, dog også kolliderende med grl.s §17 Som leserne alt vil ha innsett var exilprov. strengere enn straffeloven. Men her kan nevnes noe av det omfattende tillidstap ifølge §11 1-10 Tap av adgang til å eie eller erverve fast eiendom, aksjer osv. Oldelsbønder skulle miste sine gårder.

NB: Logisk er her altså å konstatere at av hensyn til gr.s §97s forbud mot tilbakevirkende lovgivning så kunne ls. anordningen kun benyttes i tilfeller der strl.s §86 kunne ha vært benyttet idet den angivelig skulle være en amnestilov for å forhindre at alle NS-medl. skulle dømmes til §86s 3 års minstestraff! Men her må logisk tilføyes at selvsagt var ikke passive NS-medl. henfallde til 3 års straff. Derfor var det en bluff-manöver som tilsiktet å lure legfolk - hvorfra legdommerne rekruttertes. Og av disse var det ca. 40000 idet det ialt var ca. 20000 ls-saker. Domsdissens oppstod når en legdommer var uenig i fagdommerens belæring?

IV Rehabiliteringsproblem . Jeg har hittil ikke berørt den rolle som den s.k. ^{Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014} ISFRONT spilte under NS-oppgjøret da arbeiderklassen, anført av tusenvis av tyskerarbeidere marsjerte gjennom Oslos gater under faner og plakater hvorpå sto "strengere straffer for NS-nazistene" o.l. Til disse tog sluttet seg også tusenvis av tidl. politiske flyktninger som også var svært interesserte i at kun NS-folk skulle forbli de eneste syndebukker. Pressen, som tildels hadde inntatt en omstridt holdning under okkupasjonen, refererte begeistret disse opptrinn. De utgjorde et for den velkomment supplement til serien av NS-saker: Disse forhånds-dømtes svært ofte av avisene som både før og etter rettsbehandlingen begrenset seg til å gjengi tiltalepunkter. NB: jeg kan ikke erindre at jeg noen gang har lest et positivt ord i våre aviser om NS-medl.

Hensikten med pressens ensidig kollektivhets mot alle NS-medl. var bl. a. både å få etablert og fastholde disse som de eneste straffeskyldige. Dette STATUS QUO har hittil ikke blitt røkket fordi enhver berettiget motforestilling er blitt systematisk undertrykket. Foruten total sosial boikott med resp. censur i alle aviser, som fra mai 1945 inntok en ren isfrontholdning, mobiliserte den også motstanden mot oppgjørskritiske bøker. Dette gjaldt især den avslørende utredning som svenske rettslärde i 1955 publiserte om NS-oppgjøret. Derom het det an den omstendighet at disse rettslärde ikke selv hadde opplevet tysk okkupasjon av Norge delvis diskvalifiserte dem som over-dommere. Alle som var med-ansvarlige i at NS-oppgjørets fikk dets brutale form raste nemlig over at disse neutrale rettslärde tillot seg en slik "innblanding" i det de mente måtte forbli ingerne norske sårforhold: især var oppgjørsjuristene opprørt over at det i svenskeutredning bl. a. stod at "å kalle et slikt indrepolitisk oppgjør for et rettsoppgjør er et misbruk av begrep, fordi med rett i vanlig mening har det ingen forbindelse! Det var kun et offer til et opphisset folk." I krigspropaganda fra exil hadde jo Terje Wold & Co. lovet at det skulle gjøres kort prosess med NS-folk.

I "Seierherrens justis", av h. r. adv. W. som utkom i 1964 anføres de rettsprinsipp som ble neglisjert under NS-oppgjøret = Uavhengige domstoler - habile dommere - kapasitet i rettsapparatet (det ble lagt an 92805 saker) respekt for subjektive straffbarhetsbetin elser - individuell skyldbedømmelse (som alt påvist ble den især for NS-minoriteten kollektiv prinsippet om at TVIL skal komme anklagede tilgode (helt ignorert) forbud mot tilbakevirkende lover - betryggende adgang til å anvende rettsmidler - likhet for loven - frihet til kritikk - redelig rettsvilje og human behandling - Her erindres en at galøs §96 også foreskriver at pinlige forhør ikke m. finne sted. Jeg unnlater å omtale den tortur som fant sted overfor NS-medl. men henviser derom til Martha Stensviks bok.

Forlaget som uga boken kalte h. r. adv. W. "de forsmåte synspunkts adv." og mente at han skrev om et "ømtålig sakskompleks". Her skal jeg kun gjenta det W. skrev om tillidstapet: "Åresbegrep pervertertes som begrep flest. Mostanderen skulle ikke levnet honnør.. de var banditter uten åre. Dec skulle fratas tillid - vanåres. Seierherren er fanget i egen propaganda - tilrækkingen fortsetter. Kritikkløst mot NS De på rett side fortsetter boikotten lenge efter at den er blitt hensiktsløs. De infame må fortsatt vises forakt. Innbilt patriotisme feirer orgiet da det ble risikofritt å spytte på dem. I exil bestemtes i reglement hvordan nedvurderingen av NS ikke bare skulle holdes vedlike politisk men også legitimeres rettslig: tillidstap innførtes som straff. I den formastelige forestilling at andres omdømme er off. eiendom og at almen tillid kun oppnås ved exilregjeringslisens - et slags sosialisert rettsgode som kun tilkommer rett-troende efter off. tildeling - i slike forestillinger satt man i London og ga lov om at alle på gal side skulle fradømmes tillid." På samme måte ble jøder først behandlet i det 3. riket...

Enhver som studerer forarbeidene til de exile provisorier idag må bli sjokkert over hvor gjennomført forhåndsdommen var - der het det bl. a. at for å frata landsvikerne ethvert nasjonalt argument så må selve medlemskapet kriminaliseres osv. W.s kommentar til dette er: da man stötte på grunnlovsforhindringer var det at den radkålere tanke meldte seg å gjøre selv NS-medlemskap som sådant straffbart fra 984840 dvs. alt efter den dagjellende gamle straffelov, nemlig ved i domspraksis å innfortolke slik straffbarhet som strl. s§86 bestemmer om fiendebistand.

Denne kollektivisering tillot å behandle alle NS-folk som en enhet uten individuelle hensler. Det som ellers konkret skal bevises i hver nekelst straffesak forutsattes under NS-oppgjøret generelt = de var jødehatere, de var udemokratiske, de var tyskvennlige, de var nazister og dermed samfunnsfiender, de var quislinger hvilket har en dobbelt betydning nemlig å være landsviker og å være Q-tilhenger. Istedenfor forsvarlig individuell bevisføring foretrakk man å forenkle og generalisere denne.

Man lanserte et standardskjema for hva alle NS-folk "måtte vite" deriblant at krigen ikke sluttet i og med kapitulasjonsoverenskomsten av 10.6.40 men fortsatte til 8.5.45 - uansett hva NS-medl. hevdet derom. Så het det i domsprem. at X måtte forstå det. Dommerne overså helt hva X virkelig hadde visst, skjönt, tenkt, ment, trodd følt. Slik var det meget lettere å ramme flere. Maksingeværets prinsipp innførtes i retten.

Kollektivt fremstiltes som notorisk at det å bli NS-medlem var aktiv fiendebistand under krig tross det for de 2% vedk. da det var fred og begrepet tysk krigsføring i Norge var ukjent. nemlig 1933-36 at tilslutningen skjedde. Og når mine klienter i retten forsøkte å fremheve deres patriotiske motiv så ble de avbrutt med at de ikke var tiltalt for deres NS-førkrigsforhold. Dette virket for meg som den rene parodi.

Jeg forutsetter at jurister som besvarer mine ? også kjenner og går til andre kilder derfor unnlater jeg her å gjengi hele ordlyden i prøve-sakens domsprem. både i lagmanns- og HR. Så her skal påvises hvordan dommerne der kom til at H.s NS-innmelding 6.12.40 måtte avgjørende bevis på unasjonalt forsett i strl.s §86s forstand = Retten mener at H.s innmeldelse og medlemskap i NS etter 8.5.40 må karakteriseres som bistand ydet fienden i råd og dåd. Så henvises til Q.s opptreden 9.4.40 Derpå anføres: "Efter rettens oppfatning viser dette at NS fra å være et almindelig politisk parti gikk over til å bli en org. som støttet DEN SOM MELDTE SEG INN I NS DA MÅTTE FORSTÅ AT NS HJALP FIENDENS KRIGSFØRSEL.. I subjektivt henseende anså lagmannsretten det dermed bevist at H. var seg bevisst at han ved å melde seg inn i NS 6.12.40 fremmet Tysklands krigsinteresse dvs. handlet forsettlig... (støttet fienden) x

Alt i 1947 skrev adv. O. Lindheim om NS-medl.s gjenreisning: der siterer han bl.a. hvordan prof. Castberg i sin bok om statsliv i 1946 s. 14 forklarer hvorfor folkeflertallet ikke er lovgivningsmyndighet: "Grunnloven fastslår at individet har rettigheter som folket i sin lovgivning plikter å respektere: dens §§ 96 og 97 Om et flertall både i folk og i storting vil at så skal skje så er det ikke avgjørende fordi Grunnloven har løftet disse rettsprinsipp over dagens politiske kamp og stillet de utenfor folkeflertallets rådighet!" Hvorfor forties dette under den s.k. debatt - som kun foregår på rett side etter isfronten paroler?

Det har omtrent ikke forekommet noen debatt mellem de to parter, de seiende og de tapende: og da endelig 14.11.79 det ble tillatt at 3 NS-medl. skulle få delta i TV så fant 2 av dem å måtte skjule sin identitet bak et forheng så det ikke ble kjent hvem de var - for at de og deres pårørende skulle unngå å utsettes for værre sosial kompromitering enn den de til daglig som "skygger" utsettes for. Ja deres situasjon er nemlig ennu slik i Norge anno 1980 at de helst bør unngå å bli "gjenkjent" av isfrontfolk for dermed å unngå øket urett sjikane. De fleste av dem lever nemlig ennu i Norge i en påtvunget indre exil. Deres barn er jo nu forlengst voksne men de kan ikke glemme hvordan deres barn terroriseres på skolene fordi deres foreldre "hadde vært nazister under krigen".

Selvsagt er tiden nu altfor langt fremskreden til at ls.dømte noensinde kan oppleve et anstendigere liv i Norge så for dem kan det jo nu kun bli tale om en historisk ærssoppreisning. Men den kan jo ikke komme før år 2000 fordi de som var voksne på rett side 1940-45 har indoktrinert sine barn til å opprettholde isfronten kollektivt mot alle ls.dømte NS-medl. uansett om disse var passive NS-veteraner eller ikke. Men det finnes jo endel slike "barn" som ikke kritikkøst godtar foreldrenes propaganda om de hvite og de sorte og fremsetter visse motforestillinger. De spør f.eks. sitt opphav om det ikke er så at ls.dømte NS-medl. noengang skal gjennvinne mennoskerett? Og de reagerer også mot påstanden om at alle NS-folk skulle være en slags krigsforbrydere. De bør lese PM

Hvordan pressen kompliserer NS-veteraners gjenopptagelse i samfunnet =
Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

Det later til å være en konkurranse innen borg.pressen om hvilken avis som kan fremsette de mest ondsindete angrep på ls.dømte NS-folk Dette skjer ofte i forbindelse med omtaler av krigsbøker, da brukes isfront-overskrifter og tendensiøse bilder: et typisk eks.er 13rdags-Dagbladet 26.8.78 "Oppgjøret med landsvikerne:"Bare jeg slipper å se noen av de norske nazister mer." Teksten innledes med at det sa Överland i 1945 samt "Vi behøver ingen hevn vi må bare få være frem dem." Over 102 siden vises bilde av Rinnan "landets farligste mann." Og i "Vårt Land" 14.11.79 står over artikkelen "Hvem ble dømt for landsvik" et bilde av Rinnan-banden. Derpå opplyses at av 46000 ls.dømte NS-medl. var 26000 kun passive. Avisen spurte om det var seierhorrens hevn over taperne?

Prof.A.hvis boken omtaltes benektet det alt i 1967 ifølge Aftenpostens referat av diskusjonsmøte i juristfg. 10.11.67 med overskriften="A:rettsoppgjøret var ikke noe seierherrens justis." Samme avis anmeldte 10.11.79 prof.A.s og brukte da følg.overskrifter="Prof.A.s om krigsforbrytelsene" "Rettsoppgjøret rettslig holdbart", og "46000 dømt". Herav må leserne jo slutte at avisens EKK ansar alle NS-medl. som ls.dømtes som krigsforbrytere! "A.medgir at boken er et møte med hans egen fortid; A.deltok mot NS-medl. og at han ikke er nøytral. A. var riktsadv.s konsulent på juristkursen 4.18.7.45 da han advarte mot å dømme NS-vet. som i 1940 unnlot utmelding men det fortier han i boken!!! Og i TV i nov.ifjor forsvarte han NS-oppgjøret lite overbevisende. Der unnlot han å besvare flere ? -

Morgenbladet spurte 22.5.75 i en 4 spalters overskrift Överst på forsidens om "Gamle NS-medl står bak partidannelse?" (C.B.) Det er jo lettvinnt for en avis å påstå slikt når det vet at ingen vil stå frem å dementere. Og 12.5.iår inntok avisen fra PK i NTB en 2/3 sides anmeldelse hvor OO.s boktittel SJAKALENES MARINER bruktes som hovedoverskrift. Så fulge en litt mindre sålydende: "Nazistenes kunstyverier under krigen." I yeksten omtaltes at disse ble begått av NS-folk som også tok kunstverk fra jøder da de arrestertes. Det var dets red.CO som 4.10.iår skrev om NS-medls.Q.-kompleks, som bidrar til "forsteningen", og forhindrer deres bidrag til "opklaring." (De NS-vet. jeg forsvarte tok i 1940 avstand fra Q.)

Også VG brukte et Rinnan bilde i sin 2-sidens omtale av oppgjøret 17.11.79 O under R-bildet står at 10 av hans bande ble hensrettet. Dette at 3-4 Osloaviser bruker Rinnan-bilder når de omtaler NS-oppgjøret må få leserne til å tro at slike banditter er representative for ls.dømte hvorav ca. 80% var NS-medl.- Og i Dagbladet for 8.8.78 utnevntes red.Hagen i Aktu-ell Rapport til "Dagens navn" under overskriften: "Porno-kongen's blad ble NS nye talerör". Avisen, som taler om gammel-nazistene, synes opprørt over at Hagen sier at reportagene gjelder en god sak og forklarer at H. dermed mener "interessant lesestoff". Og Aftenposten fulgte opp 16.8.78 med følg.store overskrifter: "Nazister er godt stoff" Så bringes flere fotostatkopier fra Hagens avis. Lokalavisen beretter å ha foretatt en enquete og kan melde at kioskpersonale reagerer negativt over at blader med "nazi-sympatier" selges. Hvorfor refererer avisen deres holdning til "nazi-soff"? Forstår den da ikke at mishandling av NS-folk ikke lenger kan forties? Avisens største overskrift var "Studentene ivrigste lesere?"

Storavisen hadde 14-15.11.79 intervjuer med 6 kjendisser + en ung pike om TV-debatten om NS-oppgjøret; det hun sa ble gjengitt i overskriften: Dog med en vri. Hun sa ifølge teksten, "Vi har ikke vært flinke til å gjøre oss ferdige med saken.." I overskriften stod: "Ikke flinke nok til å bli ferdig med saken. Avisen forsterker hennes ord - overenstemmende med isforntens parole om at nu m. det snart bli ro omkring NS-oppgjøret. Men det blir det nok ikke før den siste av NS-veteranene, dvs. justisofrene er øvgått ved døden.- I VGs leder 5.8.78 kalt GUFS FRA FORTIDEN påstås at også flertallet rammote önsker ro etter å ha "gjort opp" med samfunnet. Og avisen vil innbille leserne at alle fakta finnes i off.arkiver. VG taler om martyrbildet som mange landsvikere forsøker å skape og synes å bruke et truende språk overfor de av dem som forsøker å bryte presseboikotten. Det heter nemlig at for dem skal konfrontasjonen med realitetene bli pinlig! Menor avisen injurioprosesser pga.s.k.historieforfalskning? De jeg forsvarte lar seg ikke stoppe av denslags trusler.

1.? Fra en offiserer som studerte juss kom følg.svar på ? om Ap-forsvar?
"Det er bra at Ap.s fortid avsløres da dermed hykleriet om dets "nasjonale" innstilling før 9.4.40 avdekkes. Det står i protokollen fra Ap.s landsmøte for 1930 at Fr.Monsen da erklærte = "Det har alltid vært enighet innen vårt parti om at vi skal forsøke å gjøre den borgerlige här ubruktbar!" Det var dette parti som i 1945 dikterte regler for "nasjonal holdning" men fritok arbeiderklassen for disse. Og da klarte Ap. og splitte boerklassen."

2? Hvorfor tror De at så mange av Fedrelandslagets medl. gikk inn i NS?
"Vi bør huske på at blant lagets grunnleggere var både Michelsen og Nansen. Q. ble dengang ansett som en av mange nasjonalsinnede offiserer der og da han i 1933 som fhv. forsvarmin. startet eget parti så ble også hans tidl. humane samarbeide med Nansen i Russland tillagt betydning. (lærer)"

3.? Hvorfor godtok borgerlige Ap.s angivelige demokratisering pr. 1935?
"Begrepet demokrati er svært svevende, Ap. taler jo ennå kun om sosialistisk sådan. Og av Ap.s gjennomførte og planlagte reformer må slutes at partiet ennå ikke har tatt helt avstand fra marxismen. Dengang var det slik at hver 1. mai bekjente Nygaardsvold seg til "Lenins geniale lære". Hans etterkommere burde være mindre imponert over Lenin etter å ha lest om hans landsforrederi og aktivitet som tysk spion i Pearson bok i 1975 kalt "The sealed train" dvs. det plomberte tog I ps. der bevises det i 6 punkt at bolsjevikkontoet var på 40580997 mark hvorav 26566122 bruktes at Lenin hadde forb. med Berlin, at han traff finansforb. under togreisen at L. var forhåndsorientert om det tyske motoffensiv og koordinerte sitt kup etter øst-armeens resp. nederlag, at han slo til i okt. 1917 etter i Berlin å ha fått vite at østrikkerne tilbød Kerenskij separatfred. (off.)"

4.? Hvorfor brøt ikke de gamle NS-tillidsmenn med Q. som Hjort i 1937?
"De ble dengang feilaktig informert om bakgrunnen for mosetningen mellom Q. og Hjort: Q. som var negativt innstilt beskylte Hjort urett for å ville tilrane seg makten i NS og ga sine tilhengere misvisende opplysninger derom. Disse var tildels i tvil men følte seg bunnet av det KO-troskaps-løfte som de tidl. hadde avgitt, og ville ikke ved brudd ødelegge partiet. Jeg vet at de siden angret at de var så godtroende. (borg. politiker)"

5.? Prof. A. utga ifjor en bok om det "vanslelige" oppgjør, der preseterer han å skrive at "det å være medlem av NS i tiden før 1940 medførte ikke utsikt til annet enn uvilje og latterliggjørelse"? Det og det forhold at han fungerte som Ap.s konsulent under NS-oppgjøret bør vel sees som tegn på at han er overbevist Ap.s sympatisør? Svar: "Jeg har en samling med artikler både i norsk og utenlandsk presse i hvilke han sterkt forsvaret dette som int. autoritet på strafferettens område. Som jurist må jeg si jeg er skuffet over hans bok som på en tvilsom måte forsvaret status quo. Før den kom beklaget han seg over at Grinifanger anklaget ham for å være silkefront men nå bør han kunne føle seg beroliget. Nå er det mange som innser at alltid har tilhørt isfronten. (h.r. adv. Hl)"

6. Hvordan bedømte De dannelsen av "Nasjonal Samling" i 1933?
Som mange andre i Høyre hadde jeg en viss forståelse for partiets nasjonale appell men stemte alltid med Høyre for å unngå splittelse. Det var nok dengang en tilfeldighet om borg. nasjonalister da ble med i NS eller ikke - flere av mine tidl. venner ble NS-medl. og ble siden urett rammet. Jeg treffer en av dem av og til - han er meget bitter - Jeg skulle jo gjerne ha invitert ham hjem min min hustru motsetter seg det. (H-mann)"

7.? Finner De det korrekt at de som stemte med NS i 1933-36 fra 1945 i borg. aviser kalles fascister-nazister? Svar: "Alle som dengang var toneangivende i partiet var jo typiske representanter for borgerklassen. Vi tror at flertallet av de som da stemte på NS gjorde det mere an nasjonale forhold enn fordi de godtok dets program. De færreste av oss er vel enige av i alle pprogrampunkt i et borg. parti men foretar et kompromis når vi velger parti. Dette anser vi jo som en selvfølge, kun for NS-medl. gjordes en unntagelse, de skulle være mere bevisste derom enn vi andre og vi tok det for givet at de godtok partiets program helt. Fra 1945 kaltes jo NS kun nazipartiet og Aftenposten kalte da Fedrelandslaget for halvfascistisk. Og 24.5.80 skrev denne avis at dets leder var tyyskvennlig men ikke nazist? Det må altså ennå betones? (ektepar)"

II 1? Hvorfor arrestertes gamle NS-medl. av HOK etter Ap-regjeringens ordre av 14.11.43? Svar: "Jeg har lest i Morgenbladet 25.2.75 om at NS-veteraner da saboterte Ap-regimets mob.ordre og burde vært skutt. Jeg var selv ved fronten sammen med gamle NS-folk som var like besluttet på å bekjempe fienden som oss andre. Jeg er enig med rittmester Normann i at påstanden om at de utgjorde en 5.kolonne som straks måtte udeskadeliggjøres var et falskt påskudd lansert i den hensikt å avlede oppmerksomheten fra eget hovedansvar for at Norge da var forsvarsløst! Dermed unngikk de at deres hovedansvar for Norges milit. tap ble gjenstand for alvorlig granskning. (offiser født i 1910) "

2.? Norske soldater, som våren 1940 flyktet over grensen til Sverige ble der internert i henhold til V.Haagkonvensjons regler om neutrals lands og personers rett og plikt under landkrig. Og med exilregjeringens samtykke ble så sommeren 1940 alle i Sverige internerte soldater frigitt og hjemsendt. Dette ansees som et veibis på at Norges krig da sluttet, er De enig? "Her bør først bemerkes at den svenske regjeringens syn gjaldt at Norges krig i Norge var slutt dog anføres i svenskeutredning at tross denne våpenstillstand så bestod folkerettslig krigstilstand. Forøvrig henviser jeg til Ristes avsnitt i boken om motstandskampen i-mot Norge, kalt bak fiendens linjer om irregulær britisk krigføring. Dehgang ble partisaner ansett som franktirører, dvs. ikke regulære soldater. (jur.stud.)

3.? Hvordan bedømmer De Stortingets kompromis-holdning i 1940? Svar: "Man har jo godtatt at disse folkevalgte handlet under press, og at det dengang ikke var lett å være forutseende hverken m.h.t. krigens utfall eller Norges fremtidige status. Det var jo lignende argument som da også ble brukt av de siden politisk dømte. Begge grupper kunne med like stor rette hevde at kritikernes etterpåklokskap røbet at de savnet evne til å sette seg inn i deres dav.situasjon. (redaktør av borg.avis)

4.? Hva synes De idag om krigspropagandans kollektive fordømmelse av alle de ca. 60000 NS-medl.? Svar: "Desværre ble denne krigsmentalitetens overført p. fredsoppgjøret. Men dertil var det her også psykologiske faktorer som spilte inn: etter å ha overvåret endel av disse NS-saker fikk jeg det bestemte inntrykk at det især for aktorene gjaldt å vise hvilke "super-patrimoter" de var, ofte fordi de hadde komplekser pga. tidlpassivitet. Og for dem fortonte det seg derfor som en utvei å hevde seg vdd å angripe NS-medl. særlig brutalt. Slike aktorer kommer aldrig til å ville erkjenne at de var medansvarlig for politiske justismord. (forsvarsadv.)

5.? Hvorfor erkjennes ikke at omtrent alle de ca. 600 gamle NS-KO-medl. som regel tidl. tillidsmenn-kvinner, at taktiske grunner ble stående i NS under okkup.? De tidl. aktive som åpent da brøt med partiet opplyste nemlig dermed at de var blitt motstandere av det store nye krigs-NS? Svar: "Som forsvarsadvokat vet De nok at vi jössinger dengang måtte ta hrnsyn til følgende: 1. Q.s forrederi 984840 kompromiterte alle gamle NS-medl. 2. Endel gamle NS-medl. arrestertes straks som 5.kolonne og vi måtte da tro at bevis forelå. 3. i BBC-meldinger advartes mot utmeldte som kunne være NS-spioner. Derfor visste de jo at de ikke ville bli mottatt i vår leir. Det kunne de også slutte av vår motstandsparole om at det ble ansett som "feig roing" å forlate NS" (akriv motstands-kvinne nu ca. 60 år)

6.? Hvilken hjelpeinnsats beskrevet i "Motoppgjøret fant De mest verdifull?" Av de mange mottatte svar valgte jeg ut følgende skrevet av en kvinnelige journalist sålydende: "Flere der beskrevne hjelpetjenester står etter min mening fullt på høyde med de jeg har anmeldt i krigsbøker. Skulle jeg foreta en rangering måtte det bli denne =1. exprof. Hoels innsats for studentene hvorved han reddet manges liv. 2. Så vil jeg nevne den fhv. gardemajor Olav Fife for hans tapre krigsinnsats som omtales med åpenlys beundring av tyskerne i minneboken 3. Gebirgsdivision 1939-45 side 39 fordi motsetningen mellom hans nasjonale innsats og straffen var så stor. 3. Derefter følger Lindhs jødehjelp som også ble undervurdert: det later til at fagdommeren under sin rettsbelæring må ha henvist til Solems kommentarbok i 1945 hvor han under exilansordningens §25 om kollektiv erstatning bl.a. skriver at skaden som forvoldtes ved jødeforfølgelsen, ulovlig frihetsberøvelse, legemskrenkelser og drap somfulge Stapos virks. må antas å falle innenfor rammen av det Uk. ansvar som NS-medl. er ansvarlige for! Altså straff for å redde jøders liv 1940-42 "

III Som forsvarer under NS-oppgjøret 1945-50 har jeg bevart meget stoff men
Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014
unnlater å gi meg til de her gjengitte svar fordi jeg vil holde skriftet
på maks.15 sider:1.? Hva synes De om om denne ulikhet at de var 2 slags
fiendesamarbeide nemlig"straffbart" for alle NS-medl.og lovlig for alle
andre især tyskerarbeidere? "Svar:det beviser jo klart NS-oppgjørets po-
litiske karakter.Ap.prioriterte i exil trossfeller som som takk i 1945
sosialiserte Stortinget.Slik unngikk Ap.s folk riksrett il945"(kollega)

2.? Av prøvesaken fremgikk at H.s NS-innmelding kun ga partiet ett nytt
medlem.En NS-veterans unnlutte utmelding i 1940 betød at NS beholdt et
gammelt medlem som i opptil 7 år da hadde stått i et pol.parti i god tro
Skulle det stilles like strenge krav til begge kategoriens objektivitet?
Svar:"Selvsagt måtte en prøvesak mot en førkrigsinnmeldt som i 1940 unn-
lot utmelding av NS ha ført til frinnelse fordi strl.s"forsett" da ikke
kunne bevises,derfor valgte man H.som 6.12.40 visste om Q.s svik." (adv.)

3.? 3 jur.org.avga etter 25.9.40 uttalelser om innmelding i NS som ikke
tydet på at de da anså partiet som forrætersk men i exilprov.av 15.12.44 så
kriminalisert alle NS-medlemskap fra 9.4.40 Og som påskudd for dens hem-
ligholdelse anførtes at represalier måtte forhindres? Hva synes De om
slike metoder? Svar:"Heller ikke 1.exilanordning kunngjordes i 1942 i
Norge slik at NS-medl.kunne advares og forlate partiet.Hensikten med
lovers samtidige kunngjøring er jo at borgerne skal vite hva som er
lovlig.Fortielsen tillot overraskende konfiskering av NS-medls.formuer.
Dette er revolusjonært og inspirert av kommunistiske forbilder."(dir.)

4.? Hva synes De om påstanden om at exilprov.skulle være delvis amnesti-
givende? Svar:"Enhver jurist som kjenner strl.s §86 og dens formål må
vite at påstanden er uholdbar:prov.s hensikt var å få dommerne til å
godta den falske manestiteori og slik klarte man å ramme også passive
Ns-medl.Mot slik meningsforfølgelse reagerte ikke engang kirken.(prest)

5.? Min erfaring fra byretten i NS-saker var at legdommerne i alt for
stor grad lot seg påvirke av fagdommerne - hva mener De om dette? Svar:
"Jeg tror at dette stemmer fordi fagdommernes rettsbehandling spilte en av-
gjørende rolle i disse politiske saker:disse forhindret jo juryens prø-
debatt om førkrigsinnmeldte NS-medl.s særstilling ved urett å hevde at
prøvesaken mot en krigsinnmeldt var det jur.forbilde for alle NS-saker!"

6.? I Kiær Mordts bok anføres på s.74 at om vi antar som lagmannsretten
i prøvesaken i 1945 at NS i 1940 opphørte å være et alm.politisk parti
og da ble en landsvikorg.så hadde NS da helt forandret sitt tidl.formål
Og siden Høyesterett så avgjorde at NS da opphørte å være et alm.polit.
parti så måtte det gamle NS da sies å være oppløst.Dommere som innså
vesensforskjellen i at gamle NS.medl.IKKE før krigen meldte seg inn i
en ls.org.anklagen dem i retten urett for i 1940 å ha gjort det! Hva
synes De om deres forsøk på å belaste gamle NS-medl.med en slik krigs-
innmelding? Svar:"Anklagen mot gamle NS-medl.var at de i 1940 unnlot å
melde seg ut av NS men det skulle jo være overflødig eftersom partiet
da var oppløst.Jeg kjenner forøvrig flere tilfeller hvor gamle NS-medl.
som gikk ut av NS under okkup.mon figurerte i NS-arkivet og ble straffet".

7.? Da dette forsøktes i flere av mine saker i den hensikt urett å be-
laste gamle NS-medl.med "bevisst unasjonalt forsett" så stilte jeg også
følge.? Hvorfor kom aktive gamle NS-medel.fra 9.4.40 i en tvangssituasjon?
"Jeg leste i biskop Berggravs "Folkedommen over NS" at de som meldte seg
ut ble fengslet.Og jeg vet om tilfeller hvor slike medl.av frykt for re-
presalier også overfor pårørende unnlot urmelding i 1940 Desuten måtte
utmeldinger ifølge førerprinsippet godkjennes på høyere hold:søknad
derom måtte gå tjenestevei fra lag via krets til fylking hvorved alle
disse instanser skulle gi om de syntes at begrunnelsen kunne godkjen-
nes eller måtte avslås.Det var svært ofte at disse ikke ble godtatt og
dermed ståd mange gamle NS-medl.i partiarkivet 8.5.45 Det er nu på tide
at vi erkjenner at slike medl.ble tvunget til å bli stående i NS og at
det var urett mot dem at deres tvangssituasjon ikke da godkjentes som
NÖDRETT.Denne setuasjon hadde forøvrig også andre årsaker:det at de som
tidl.aktive i NS var kjente gjorde at de ble rammet av krigspropagandans
kollektive fordommer.Det er vel her også et ? om det ikke burde vært an-
erkjent som en menneskerett i selvforsvar å få beskytte seg som fortsatt
passivt NS-medlem.Her forelå nemlig force majeure.(forsvarsadvikat)

IV 1950-80 1.2. I ca. 8 år har nulevende av de ca. 5200 ls.dømte måttet vente på om de etter skulle få en 2.kl.s sosial status:men 18.4.80 ble diskrimloven avvist av tinget.Dette beklaget en repr.for Kr.f.i en avisartikkel 5.5.80 hvori han bl.a.skrev om "vårt demokratis umåtelig toleranse"? Det at T.setter "eks"- foran landsvikere synes han vel er svært tofænt dog vil han ha de straffet på livstid.Hva synes De om slikt hykleri? Svar = "Jeg synes det er en fortsatt kollektiv hets som er uverdigg en represent. for et kristelig parti,som synes å følge biskopens folkedom.(sosialkur.)"

2.? Da statskirkens prester i 1945 gjenoptok sitt virke så gikk de fleste av dem til angrep på NS-folk.I 1975 skrev biskop J.i "Vår kirke" at "det er ufattelig at dagens politikere bruker uttrykket "kristne grunnverdier" For oss eldre vekker det kvalme.Vi kan aldri glemme at det var NS program (1934 IV,22) Under den fanen forfulgte de jøder,torturerte fanger,skjöt uskyldige,kneblet pressen og styrke kirken." I 1980 stod i Aftp.at prest H.var verre enn naziprestene,hvis teologi var korrekt,if. prost D.s syn.Hva synes De om biskop J.s kollektiv hets mot NS-folk 30 år etter? Svar="Han er preget av et uforsonlig HAT i folkedommens ånd. Er dette enu representativt for statskirken? Jeg forstår hvorfor så mange lsdømte NS-folk i 1945 forlot den,- i protest.(misjonær)

3.? Massemedia:presse,forlag,radio og TV har nu i ca.35 år bedrevet en uforsonlig kollektivhets mot alle ls.dømte NS-medl.Derom henvises til endel eks.i "Motoppgjøret" Betenker aldri red.forfattere.journalister de tragiske følger dette medfører? Svar:"Jeg har hittil på reds møter i avisen forgjeves forsøkt å vinne forståelse de 2% NS-veteraners særstilling.Derimot innvendes alltid om uretten mot disse fremheves så rokkes NS-oppgjørets status quo.Derfor får vi forklart at det må forties.Kun engang taltes det om at man snart burde skrive litt om Hoels skjebne men man kom til at det var for tidlig.(journalist i dagsavis)

4.? I år er 40 års minnet av 9.4.40 erindret og det benyttet isfrontpressen som en anledning til å hetse mot ls.dømte NS-medl.direkte og indirekte: Norges største avis brukte 25.9.80 følg.store overskrift = "DA NS SLAPP LØS PÅ FOLKET" Med denne formulering forsøkes 40 år etter antydnet at det forbryderorg.tross red.bør vite at både advokat og dommerforeningen etter 25.9.40 syntes å godk NS Hvordan ser De på avisens isfront-propaganda? Svar:"Ja jeg husker godt "på sparket" 14.11.79 da prof.A.s oppgjørsbok diskutertes:da bragte "Vårt Land" hans følg.utsagn i en kjempeoverskrift over 2 sider sålydende="Oppgjøret fikk bedre enn ventet." For hvem? A.mener vel for isfronten! Samme 14.11.79 het det i Aftenpostens overskrift at "rettsoppgjøret foregikk redelig".På mig virker denne enstommige forsikring krampaktig.Slik avvises kritikken.(mor)

5.? Vår presse har nu i 35 år stadig gjentatt følg ? om-mot NS-folk = Hvorfor ble de nazister? Den som leser "Motoppgjøret og denne Gallup må forstå hvor urett ? fortøner seg for de 2% NS-veteraner,som var anti-nazister og i fra 1940 motarbeidet NS samarbeide med den NSDAP-dominerte okkupant.I 1978 gikk en serie i Dagbladet kalt "Slik behandlet vi nazistene!"Hvorfor påstår pressen at alle ca.60000 NS-medl.var nazister? Svar: "Jeg tror det skyldes at borg.presse idag er radikalisert og tildels vil svekke anti-kommunisters kamp.Pressensxfaglige utvalg har frobudt slik individuell diskriminering men den skjer jo kollektiv basis.(politiker)

6.? Her gis et eks.på hvordan den må forsvare seg som urett beskyldes for å ha vært i NS "under krigen":VG berettet 25.11.75 at adv.W.måtte stevne Gyldal for å få rettet en falsk påstand i forlagets jub.bok hvor det het at W.var NS-medlem i 1942 mens han ekskludertes fra NS i 1937 Det tok mer enn et 1/2 år før dementiet 24.11.75 publisertes! og stevningen trekkes tilbake? Hva synes De om at slike som kun var i NS 1933-37 så lenge etter sjikaneres på denne måte? Svar:"Jeg husker at denne adv.W.også ble diskriminert i Dagbladet for få år siden:da forsvarte W.en 80 års kvinne som saksökte staten pga.injurier.Der kaltes han da "den gamle nazist" tross det da var 42 år siden han ekskluderte fra NS Avisen tillot ham å svare.Dette at man må være advokat eller bruke adv.for å få rettet slike feil røber at det i pressen er en passiv mostand mot visse gamle patrioter.Det å ha vært nasjonalst er idag blitt suspekt At disse må true med rettssak en udemokratisk mentalitet!" (cand.jur.)

Konklusjon: Det bør vel straks forklares hvorfor kun 26 svar ble gjen-
gitt ^{Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014} samt hvilke synspunkt ble lagt til grunn da utvalg av ? og svar
ble foretatt: som leserne vet nedskrev jeg løpende mine erfaringer under
NS-oppgjøret da ikke bare førte inngående samtaler med de jeg for-
svarte men også med deres pårørende. Det var da visse argument som jeg
stadig måtte høre, et var dette: HVORFOR lar folket seg bluffe av dette
angivelige rettsapparatet, denne propaganda om at vi har fått tilbake
rettstaten og denne påstand om at alle tiltalte vil få anledning til å
FORSVARE seg. Min erfaring er dessværre at det var nettopp deres forsvar
vi med alle midler forsøkte å forhindre. Her og i "Motoppgjøret" forkla-
res hvorfor: Vi tåler ikke la neutrale rettslærde få komme til orde, det
kaller vi uønsket innblanding. Vi jurister vet hvordan pressen mobili-
sertes for å sette de svenske rettslærde på plass, disse hvis skjønn
sogar ble innhentet av exilfolk under Kvarstad-bår-affären, men som så
ble utskjelte som betalte av fiende-lakeier da de skrev sin utredning.-

Mitt hovedsynspunkt ved utvalget av ? og svar var: 40 år etter bør også
visse informasjon fra tapende part og om denne kunne få komme frem selv
i isfrontlandet Norge, som ifølge skrevet Littlejohns bok "Patriotiske
forredere" var det land som gikk mest brutalt frem mot sine egne etter
fredens inntreden. Vi later som om en debatt finner sted men ingen ord.
DIALOG har hittil forekommet fordi oppgjøres-diskusjoner kun skjer på
vår side - mellom is- og silkefront. Begge beklager at ls.dømte mangler
skyldfølelse, forskjellen mellom dem er kun straffens strenghet. Og det
er kun våre argument som tillates anvendt i massemedia. Og en forsker
vil ikke kunne finne stort om ls.dømte i deres domspremisser som angår
deres forsvar fordi disse omtrent udelukkende befatter seg med tiltale-
punkt og gjengir aktorats påstander. Her skal straks nevnes at en av
de mest beryktede aktorer at talte om hvordan "denazifiserin" en burde
foregå= vi må forsøke å omskolere dem til demokrater, var hans omkved.

Prof.A. beklaget at vi hadde ikke kapasitet nok til det men han unnlot
å vurdere de ev.læreres kvalifikasjoner. Her bør nu endelig nevnes at i
de lange varetektsår var kommunister i fengsler og fangeleire meget ak-
tive, de delte ut FRIHETEN og i sitt hykleriske angrep på borgerskapets
jurister pleide de alltid å gjenta historien om kapitalistenes zlandsvik.
De brklaget alltid at 80% av "krigs-profitørene" slapp unna osv.- Og hver
gang en forhøresdommer krevde forlenging varetektsfengsling så kom han
med at NS-folk burde betrakte den som en beskyttelse mot folkets raseri.
Og jeg noterte aktorerens "argument" i de saker jeg forsvarte og når jeg
nu refererer disse for yngre kolleger så nekter de å tro at slikt hendte.
Uansett hvor grove skjellsord de brukte så ble de aldri satt på plass
av dommerne - dette gjorde et forstemmende inntrykk på meg som jeg alp-
drig kan glemme. Da jeg måtte høre på dem så slo det meg hvor påvirket
disse var av den sk.jur. Stockholms-rapport, kalt brosjyre nr.1. Den lot
til å være en retning for aktorer og ramset opp NS-folks egenskaper =

Disse var ifølge deres propaganda kun negative: hat, hevnlyst, vinnesyke,
ærgjerrighet, feighet, svakhet, uforstand. Det minst negative de klarte å
si om NS-folk var at enkelte av dem kunne ha vært under press. Forstod
de ikke dommerne hvor INHABILE også de selv var? De syntes alle mere
eller mindre å ha et NS-kompleks - de så rødt hver gang de hørte ordet
NS. Trodde de da selv på propagandan om at alle okkupasjonens lidelser
kun skyldtes NS? Jeg skal her som eller unnlare å nevne noen navn, men
at alle disse dommere og meddommere idag ikke tåler å konfronteres med
fortiden er jo helt forståelig fordi de har nok i smug lest adv.W.s
bok om "Seierherrens justis". Dens forlegger fant det nødv. i et 3 sds
forord å forklare hvorfor han utga boken: det er preget av en viss
human tendens. Hans påstand om at vi som sto på rett side pr 1964
hadde gjenopptatt kontakten med de i 1945 sosialt utstøtte stemmer
ikke med mine erfaringer. Hans observasjon om at det ennå ligger meget
uuttalt mellom motpartene er jeg dog enig i. Det er også riktig at det
ikke eksisterer noen dialog mellom dem - fordi det forutsetter at det
frie ord også er tilgjengelig for motparten. Men hittil har det kun vært
våre argument som har dominert denne ensidige debatten. Jeg må tenke på
misforholdet i USA mellom hvite og sorte hvor det tok over 100 år før
slavenes etterkommere ble hørt. Begge steder finnes stadig nye påskudd
som kan forsinke en ev. dialog bl.a. nu den at NS-medl. ikke tør stå frem.

Devisen er ennu at det er alt for tidlig å felle noen endelig dom om NS-oppgjøret. Det er viktig å være forsiktig at vi av hensyn til historien og ls.dømtes etterlatte snart bør la de ennu overlevende ls.dømte få komme til orde. Men vi akter nok aldrig å oppgi påstanden om at stort sett så var NS-oppgjøret strengt men riktig. Typisk for kommentarene er at disse i mindre og mindre utstrekning former av jirister som selv som vidner deltok, overvar, var tilstede, har talt med ls.dømte! De fleste av pressens folk skryter ennu av at de aldrig har talt med en ls.dømt...

Jeg betviler at noen på angrepssiden har lest Berglöffs bok "Efter 7. mai 1945" Det er en moralsk vurdering bl.a. av det det betyr å være dommer: "en dom forutsetter at vi selv har evnen til å sette oss helt inn i de anklages situasjon og klarer å se saken fra deres synspunkt. Dermed blir det en selvdømme, om alt er tillatt i kampen for fedrelandet da blir det umulig å dømme andre for det vi selv ville ha gjort under omstendigheter. De som før krigen gikk inn i NS kunne ikke dengang ha følelsen av å foreta seg noe ulovlig. Soden omntraff begivenheter som brakte tyskerne til landet men de enkelte gamle NS-medl. var ikke herre over disse!" Men aktorene påstod i 1945-50 akkurat det motsatte! Atter må jeg gjengi et lördags-Dagbladet, nemlig påske-ekstra 1980 =

"Churchill: Udmerket om Hitler slår til i Norden.. LA OSS LOKKE TYSKERNE TIL NORGE. NARVIK er vår beste chance." Det var kommentar til den så fölg. 1. forhåndsartikkel fra Björnsens bok NARVIK 1940 (tildels sitat) Hvorfor erklærte forfatter BB samtdigi på 1. side 16.9.80 at han ventet storm pga. boken? I den stod nemlig at "Churchill jublet da tyskerne okkuperte Norge." BB gransket frigitte enegelske regjeringsdokument. Vi har alt hört isfronten svar: Men dette er da ikke noe nytt, som om det skulle være en berettiget innvending fra folk som allikevel fastholder at 1. Q. ba tyskerne komme hit alt i 1939 2. derfor kom de 9.4.40 3. og Q. skulle ha holdt alle gamle NS-medl. löpende ajour om 1 og 2.

NB: det er jo soleklart at exil-regimets folk finner det kompromiterende da det de visste om dette nu skal bli alment kjent av nordmenn. Det er riktig at dette ikke er noe nytt i Sverige hvor man helt siden 1939-40 har talt åpent om at vestmaktene dengang ville ödelegge de svenske malmfelt. Enhver som vil ha dette klarlagt bör også lese de svenske hvitböcker. Men når svenskene sier at Hitler reddet dem fra å bli okkuperte av de allierte (for å stoppe malmtransporten) så undervurderes det av norske historikere. Her er det vel noen av leserne som husker Hoff's artikkel kalt "Vår selvforskyldte skjensel" i Aftenposten 7.4.78 hvori det var et avsnitt om "historien som vedtatt lögn." Snart må da folket innse hvorfor det for Ap. er så maktpåliggende at status quo om NS "skyld" for tysk okkupasjon av Norge fastholdes? Fordi når folket forstår at manövren med arrestasjon av NS-veteraner fra 14.4.40 fordi de angivelig skulle være en tysk 5. kolonne kun var krigspropaganda som skulle bortforarlare forsvarssabotagen så vil ikke lenger deres omvurdering kunne kunne forhindres. Og da blir de muligens ansett som mere meningsberettiget. Kanskje isfronten tilogmed deltar i deres begravelser?

Men foreløbig er det lite som tyder på at jössinger ville oppgi noen av sine illusjoner. Her må jo tas i betraktning at det var nesten ca. 100000 i ls. politi, bobestyrere, aktorer, dommere, riksadv. og presse som deltok i NS-oppgjøret mot alle NS-medl. Disse kommer da aldri frivillig til å erkjenne sine feil overfor NS-minoriteten, de ca. 2% dvs. ifölge statistikken ca 1200 gamle NS-medlemmer. Tilfellet med adv. W. viser jo at de kun böyer seg som tvang. Dette har jo intet med virkelig demokrati å gjøre - dette er jo kun maktpolitikk. - Husk at vi forsvare i 1945 indirekte fikk vite at det å forsvare NS-folk det var å krenke våre döde kameraters minne. Vi fikk da også höre at for at vår demokratiske rettsstat skulle kunne opprettholdes så måtte noen av oss påte den svært ubehagelige oppgave å forsvare slike hele tiden forhåndsdømte "landsvikere". Noen av oss ble da også utsatt for overlast fordi vi påtokk oss en slik oppgave. Men det var underforstått at alle offentlig oppnevnte forsvare kun skulle anse oppgaven som kun en nödvendig borgerplikt. Mange av oss lot jo våre klienter forstå at de hrst ville slippe å nedlegge påstand om frifinnelse. Så vi som da gjorde det vi utsattes for sterk krtikk fra våre kolleger...

Men jeg betviler at jeg noengang selv får oppleve at prominente norske jurister erkjenner at NS-oppgjøret besto av en endeløs serie av skinnprosesser. Her må jeg atter tenke på Hoff's alt nevnte store artikkel i hvilken han kalte "Innstilling fra U.K. av 1945" som grunnteksten for vår nasjonale skjensel! Der var det 7.4.78 også et avsnitt med overskriften "Folket arbeidet for tyskerne" og det faktum betenkte jeg ofte når jeg dengang hørte påstanden om at NS-oppgjøret foregikk overenstemmende med "folkets rettsbevissthet" Intet begrep ble da mere misbrukt enn det. Så folket var da mere enn villig til å stille opp som meddommere over den som folkefiende utpekte sydebukk: dermed forsvarte de seg selv.

Jeg vil nu be leserne et bryeblikk forsøke å sette seg inn i hvordan den sosiale konfliktsituasjon ls.dömte lever i i Norge fortøner seg for de få jeg forsvarer? Vi taler alltid om at vi muligens med tiden skal nedlate oss til å gjenkjenne slike tidl. bekjente MEN tror at leserne at disse uskyldig ls.dömte noengang akter å fraternisere med sine tidl. bödler??? Håttil har disse krevet at alle ls.dömte åpent måtte "angre" för de kunne få deres tilgivelse - underforstått var at alle NS-medl. var skyldige i den värste forbrytelse vi vet om. Parodien i dette kommer klart frem når det erindres om at exil-regimets statsmin. för kriggen pleide å si at "när skurken ikke vet noen annen ut så sier han at han er blitt nasjonalist." For arbeiderledere var det dengang noe helt foraktelig. fedrelandet var jo kun er borgerlig påfunn hvormed arbeiderklassen ble undertrykket. Satdig fremholdt de dermed at de betakket seg for å bli delaktige i deres fedreland - Det later til at Ap-menn i exil 1940/45 foretrak å glimme sin tidl. lärdom for en kort tid om klassekampens vesen = der talte de kun om interesse-motsetninger.

Men hvorfor tillot borgerskapet Ap-regimets forferdelige HEVN over dem som de helt siden 1925 og 1933 hadde utpekt som den politiske hovedmotstander? Og noe av det förste dets representanter erklärte da de i 1945 vendte tilbake til Norge var at "ingen i NS hadde bedrevet et patriotisk dobbeltspill!" De visste da at de talte mot bedre vidende men det gjaldt noe mere, klassefienden måtte kompromiteres! Og da det kom forespørsler fra motstandshold til London om å anerkjenne gamle NS-medl. som norske agenter så svartes det som regel at de foretrak selv å velge "rett-troende" agenter som så kunne innfiltreres i krigs-NS Selvsaagt hadde disse mindre tillid hos NS-ledelse men deres innsats er siden blitt berömmet - av politiske grunner - fordi de var jo mere eller mindre Ap-kampfeller. Men deres innsats av mindre enn som omtaltes i "Motoppgjøret"

Jeg har et spørsmålstegn efter denne Gallups overskrift fordi jeg dermed vil ta et forbehold m.h.t. hvor "kvalifisert" den er. Det er jo her mest juristers svar som er gjengikk og advikater betraktes jo av andre mere som lovförtolkere enn moralister. Dermed er det mulig at det kan bli en mangelfull belysning av NS-oppgjørets moraliske side. Men når jeg gör dette kompromis så er det nettop fordi folket og deres politikere ved enhver konfrontasjon med dette for å slippe å være moralske dommere derom henviser til det de kaller fagfolkene dvs. juristene. Og årsaken til at de vil slippe er at isfronten stempler enhver folkelig oppgjörskritikk som nazistisk. När tör så denne tause opinion å tre frem?

Her illustrerer hvor komplisert konfliktsituasjonen ennu er for oppgjörsofre. Jeg hverken makter eller orker å beskrive denne men jeg vil her på denne 18. og siste side forsøke å gjøre å gjøre leserne oppmerksom på den. Det skal nemlig ikke meget fantasi til å forestille seg hvordan det oppleves for disse mere enn misforståtte patrioter å leve resten av sitt land blant landsmenn som skyteskive for deres egen dårlige samvitfighet. Es-kommunisten Överlands bannlysning siteres ennu i borg. aviser av de radkilane intellektuelle som ifölge Groth later til å ha overtatt makten i alle redaksjoner? Har fratok dem både deres identitet og integritet. Og slik vi fortsatt omtaler alle NS-medl. vi ls.dömte som forredere så gir vi dem livsvarig straff - i strid med elementär int. mnenneskerett. Vi straffet dem på 10-12 forskjellige måter det eneste vi unnlot var å ta deres liv! Og til tross for dette kritiseres de for å ha blitt forbittrete. Er det virkelig noen av de ansvarlige som innbiler seg at de rammene at de synes at de ble delaktige i vår demokratiske rettsstat? Vi lar dem jo stadig forstå at vi foretrekker at de forblir i sitt sosiale ghetto - selvom vi ikke som Apartheid har lavet reservat...